

บทที่ ๔.

การพัฒนาและออกแบบวงจรระบบเก็บข้อมูล

หลักการในการพัฒนาและออกแบบวงจร เริ่มต้นจากการศึกษาโดยทั่วไปเกี่ยวกับความต้องการของระบบ ซึ่งมีความต้องการเป็นหลักใหญ่ ดังต่อไปนี้

- ก. ระบบเก็บข้อมูล จะต้องสามารถแปลงสัญญาณคลื่นที่ได้รับ มาจากแต่ละแกนให้เป็นค่าระยะทาง โดยสัมพันธ์กับทิศทางการหมุนของแกนนั้น ๆ
- ข. ค่าระยะทางที่ได้ ๓ ค่า ซึ่งประกอบกันเป็นค่าพิกัดฉาก จะแสดงเป็นค่าตัวเลข ๘ หลัก
- ค. ค่าระยะทางทั้ง ๓ ค่า ต้องสามารถกำหนดค่าเริ่มต้นได้
- ง. ค่าลำดับที่จุด เป็นค่าที่กำหนดค่าเริ่มต้นของจุดพิกัดฉากที่ต้องการวัดค่านี้จะแสดงพร้อมไปกับค่าพิกัดฉาก ค่าลำดับที่จุดจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการส่งค่าจุดพิกัดฉากนั้นไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ ค่าลำดับที่จุดจะแสดงเป็นค่าตัวเลขอย่างน้อย ๖ หลัก

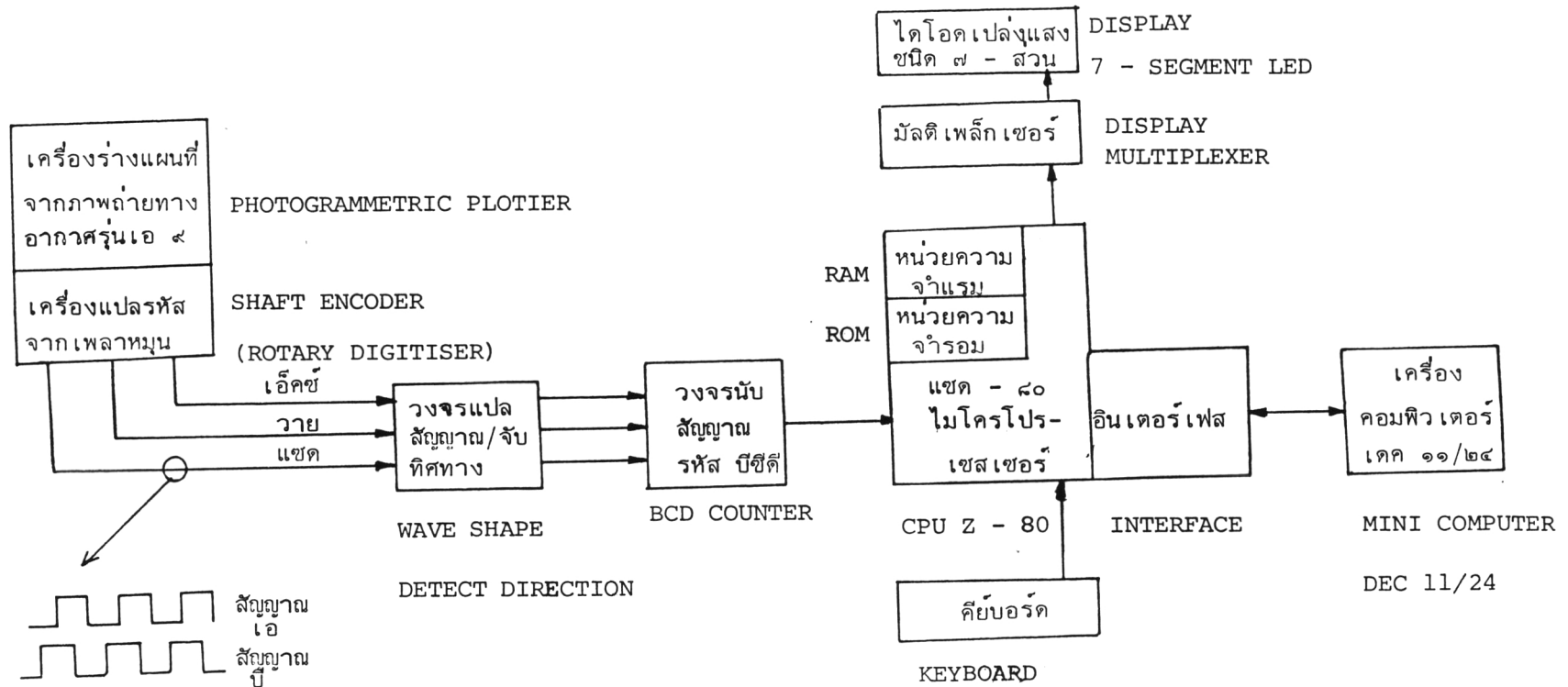
จากความต้องการข้างต้นได้ออกแบบแผนผังระบบเก็บข้อมูล ตามรูปที่ ๔.๑ โดยใช้ชุด - ๘๐ ไมโครโปรเซสเซอร์เป็นตัวควบคุมวงจรทั้งหมด การออกแบบได้เลือกใช้เทคนิคของวายแล็บ (wire wrap) เพราะสะดวกต่อการตัดแปลงแก้ไข ส่วนภาคอินเทอร์เฟซได้เลือกแอลเอสไอ ๘๒๕๑ เป็นตัวควบคุมการส่งข้อมูลแบบอนุกรมและ แอลเอสไอ ชุด--๘๐ พีไอโอ เป็นตัวควบคุมการส่งข้อมูลแบบขนาน

วงจรระบบการเก็บข้อมูลได้แบ่งเป็นวงจรส่วนต่าง ๆ ตามฟังก์ชัน การทำงานของระบบเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น ๔ วงจร ดังนี้

- ก. วงจรแปลงสัญญาณ และจับทิศทาง (Wave shape & Detect direction)
- ข. วงจรนับสัญญาณ รหัส บี ซี ดี (BCD Counter)
- ค. วงจรคีย์บอร์ด (Key board)
- ง. วงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์ (Display Multiplexer)
- จ. วงจรแสดงค่าโดยไดโอดเปล่งแสงชนิด ๗ ส่วน (Display 7 - Segment LED)
- ฉ. วงจร ซี พี ยู ชุด - ๘๐ ไมโครโปรเซสเซอร์ (CPU Z - 80)
- ช. วงจรอินเทอร์เฟซ (Interface) รวมอยู่ในบอร์ดวงจรหน่วยควบคุมกลาง

แผนผังแสดงการทำงานของระบบเก็บข้อมูล

(DATA ACQUISITION SYSTEM FLOW)

รูป ๔.๑

๔.๑ วงจรแปลงสัญญาณและจับทิศทาง

๔.๑.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจร

ก. จากข้อมูลสเปคของเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุนรูป ๔.๒ มีข้อมูลที่สำคัญ

นำมาพิจารณา คือ

- เพลาหมุน ๑ รอบ จะให้กำเนิดสัญญาณ ๑๐๐ พัลส์
- เนื่องจากเครื่องร่างแผนที่จากภาพถ่ายทางอากาศรุ่น เอ ๔ มีความละเอียดต่อการหมุน ๑ รอบ เท่ากับ ๒ มิลลิเมตร
- สัญญาณ ๑ พัลส์ (๑ ลูกคลื่น) จะมีค่าเท่ากับ ๐.๐๒ มิลลิเมตร
- ขนาดของสัญญาณคลื่น

$$\text{ค่า } ๐ = ๐.๒ \text{ โวลท์}$$

$$\text{ค่า } ๑ = ๓.๒ \text{ ถึง } ๓.๓ \text{ โวลท์}$$

ข. การวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคลื่น เมื่อมีการเปลี่ยนทิศทางจากรูป ๔.๓

พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการเปลี่ยนทิศทางนั้นจะเกิดได้เท่ากับ $(๒)^๒$ หรือเท่ากับ ๔ วิธีคือ

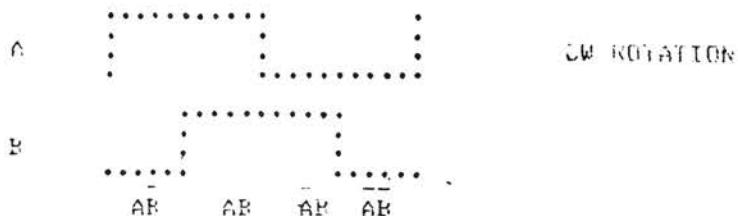
๑. เอ ๐ บี ๐
๒. เอ ๐ บี ๑
๓. เอ ๑ บี ๐
๔. เอ ๑ บี ๑

จากจุดต่าง ๆ ที่สามารถจะเปลี่ยนทิศทางนี้ เมื่อพิจารณาสถานะของคลื่นก่อนการเปลี่ยนทิศทางโดยการสุ่มตัวอย่างจากการเปลี่ยนค่าของสัญญาณ (Edge Sampling) จะได้รูปแบบที่ตายตัว ดังตารางข้างล่างนี้

MODEL NUMBER: 77L-11-B00-100

SERIAL NUMBER: 20908

LINE COUNT: 100

QUADRANT WIDTH IN PHASE DEGREES

AB=92.8 AVG.	91.8 MIN.	94 MAX.
AB=89.2 AVG.	87.8 MIN.	90.2 MAX.
AB=91.3 AVG.	90.6 MIN.	93.2 MAX.
AB=86.1 AVG.	84.8 MIN.	87.3 MAX.

CH A TO CH B PHASE =92.3 DEGREES

SYMMETRY CH A =1.02 ON/OFF

SYMMETRY CH B =1.01 ON/OFF

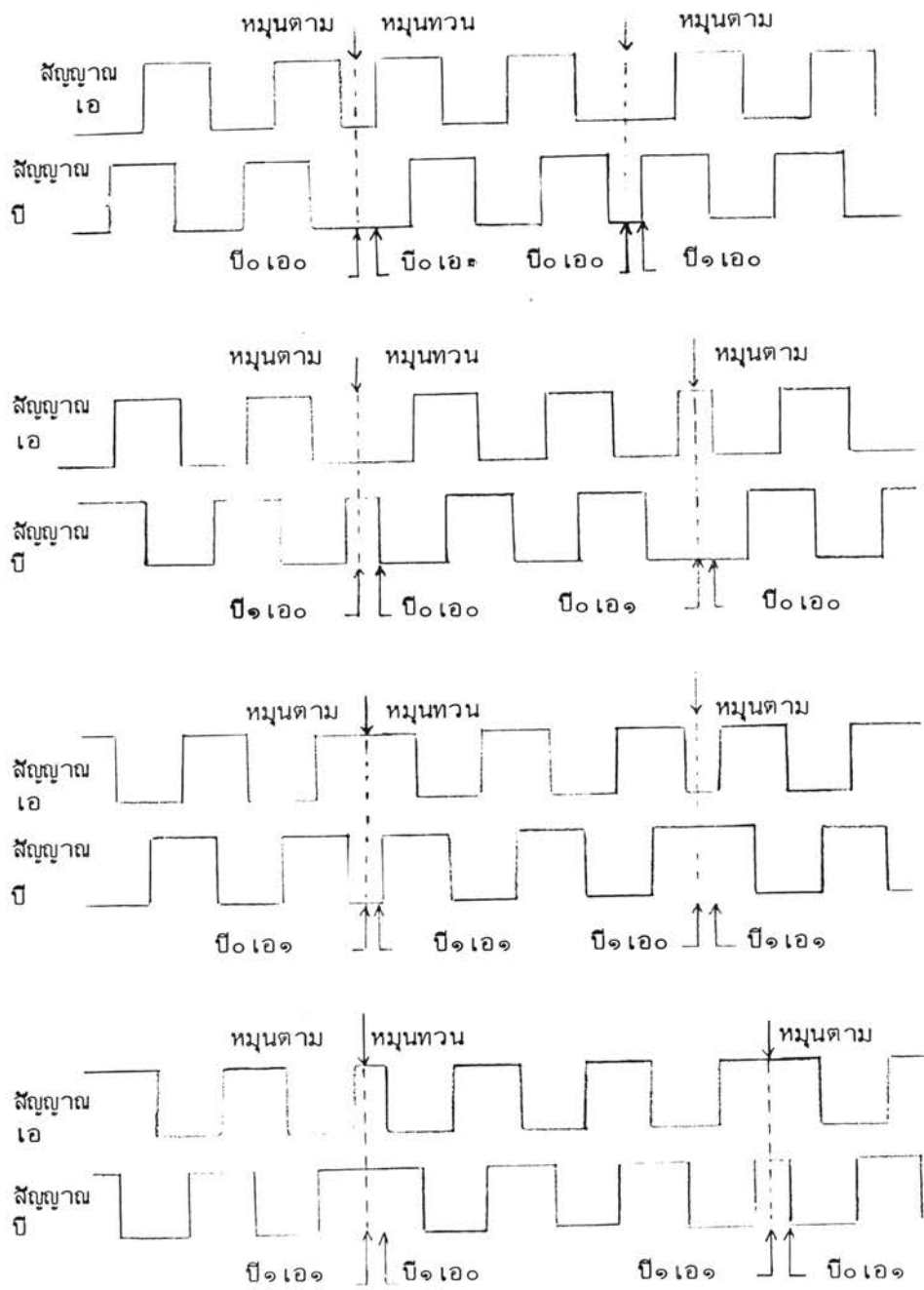
AMPLITUDES (VOLTS)

CH	ONE	ZERO
A	3.3	2
B	3.2	2

รูป ๔.๒ ข้อมูลเปิด ของเครื่องแปลรหัสของเพลาหมุน

008795

117591181

รูป ๔.๓ ลักษณะรูปแบบของสัญญาณคลื่น เมื่อมีการเปลี่ยนทิศทาง

ตารางที่ ๔.๑

รูปแบบความสัมพันธ์ของสภาวะสัญญาณ

การ เปลี่ยนทิศทาง	การ เปลี่ยนทิศทาง
จากตาม เข็ม เป็นทวน เข็มนาฬิกา	จากทวน เข็ม เป็นตาม เข็มนาฬิกา

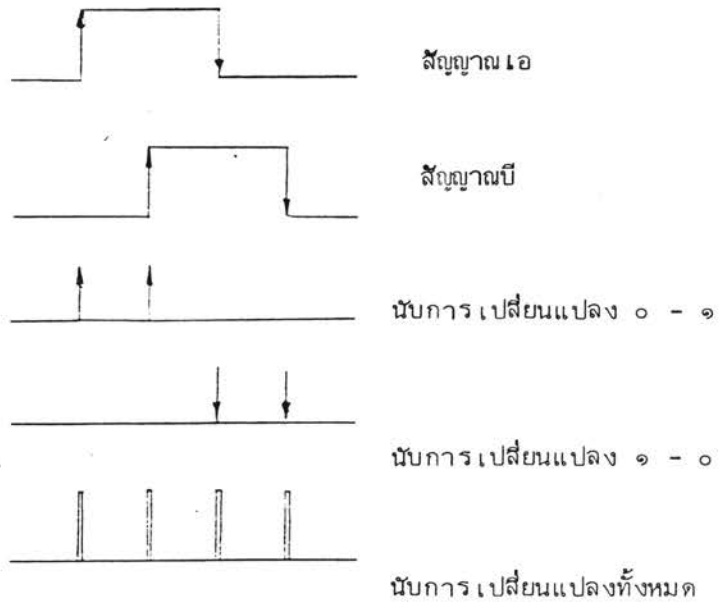
สภาวะ		สภาวะ			สภาวะ		สภาวะ		
ก่อนหน้า		ขณะลุ่มค่า		ค่าไบนารี	ก่อนหน้า		ขณะลุ่มค่า		ค่าไบนารี
ปี	เอ	ปี	เอ		ปี	เอ	ปี	เอ	
๐	๐	๐	๑	๑	๐	๐	๑	๐	๒
๑	๐	๐	๐	๘	๐	๑	๐	๐	๔
๐	๑	๑	๑	๗	๑	๐	๑	๑	๑๑
๑	๑	๑	๐	๑๔	๑	๑	๐	๑	๑๓

เมื่อพิจารณาค่าไบนารีของการ เปลี่ยนทิศทางสามารถนำไปออกแบบวงจรที่จะจับทิศทาง การเคลื่อนที่ได้ โดยการแปลรหัสค่าระดับของสัญญาณ (๐ กับ ๑) ทั้ง เอ และ บี ขณะที่มีการเปลี่ยน ค่า (จาก ๐ ไป ๑ หรือ ๑ ไป ๐) เทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้านี้สัญญาณจะมีการเปลี่ยนตัว

ถ้าแปลรหัสได้เป็นค่า ๑ ๘ ๗ หรือ ๑๔ แสดงการหมุนทวน เข็มนาฬิกา

ถ้าแปลรหัสได้เป็นค่า ๒ ๔ ๑๑ หรือ ๑๓ แสดงการหมุนตาม เข็มนาฬิกา

ค. การวิเคราะห์การนับสัญญาณเพื่อให้ได้ความละเอียดสูงสุด จากรูปที่ ๔.๔ พบว่าการ นับขอบของการ เปลี่ยนแปลงระดับสัญญาณของทั้งสองสัญญาณทำให้ได้ความละเอียดสูงสุด ซึ่งจะทำได้ สัญญาณ ๑ พัลส์ของเอ และ บี นับได้ถึง ๔ ค่า ดังนั้นค่าที่นับ ๑ ครั้ง จะมีความถูกต้องเท่ากับ $0.02 \div 4 = 0.005$ มิลลิเมตร

รูป ๔.๔ การนับสัญญาณ

๔.๑.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจร จากรูปที่ ๔.๕

วงจรแปลสัญญาณและจับทิศทาง (ต่อ ๑ คู่สัญญาณ) แบ่งการทำงานเป็น ๓ ส่วน คือ

ก. ส่วนแปลรหัส ใช้ไอซี 74LS154 แปลรหัสดิจิทัลจากสัญญาณเอ และบี ซึ่งเกิดขึ้นขณะนั้นกับสัญญาณเอ บี ซึ่งเกิดขึ้นก่อน โดยผ่านวงจรหน่วงเวลา รหัสที่แปลแล้วจะถูกเลือกเพื่อเข้าวงจรมัลติเพลกซ์และนับลงโดยผ่าน 74LS20 ทั้งหมด ๔ ตัว ทำให้การนับสัมพันธ์กับการหมุนของแกน

ข. ส่วนการหน่วงเวลาของสัญญาณ เอ และ บี ใช้ D Q FLIPFLOP ไอซี 74LS74A เพื่อหน่วงสัญญาณโดยอาศัยสัญญาณทรiggerจากส่วนนับพัลส์หน่วงเวลาโดยผ่านไอซี 74LS04A

ค. ส่วนการนับพัลส์ของสัญญาณจากรูปที่ ๔.๕ การนับขอบการเปลี่ยนแปลงสัญญาณ ทั้งการเปลี่ยนแปลงจาก ๐ ไป ๑ และจาก ๑ ไป ๐ ของทั้งสองสัญญาณใช้ ไอซี 74LS86 เพื่อรวมสองสัญญาณเข้าด้วยกัน และใช้ไอซี 74LS121 ONE SHOT ๒ ตัว เพื่อสร้างสัญญาณทรiggerใช้ในการนับ โดยตัวแรกจะสร้างสัญญาณทรiggerจากการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก ๐ ไป ๑ และตัวที่สองจะสร้างสัญญาณทรiggerจากการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก ๑ ไป ๐ โดยใช้ไอซี 74LS04 กลับสัญญาณเข้าเสียก่อน สัญญาณทรiggerที่ได้จะมี ๔ ลูก ต่อสัญญาณเอ และ บี ๑ พัลส์ สัญญาณนี้ส่วนหนึ่งจะถูกหน่วงเวลาด้วยไอซี 74LS04 และอีกส่วนหนึ่งจะไปยัง 74LS20 เพื่อทรiggerสัญญาณนับด้านเอาท์พุตต่อไป ความกว้างพัลส์ของสัญญาณนี้ได้จากการใช้ค่า RC ต่อกับ 74LS121 ที่ขา ๑๑ และ ๑๐

$$R = ๑๐ K$$

$$C = ๑๐๐ P$$

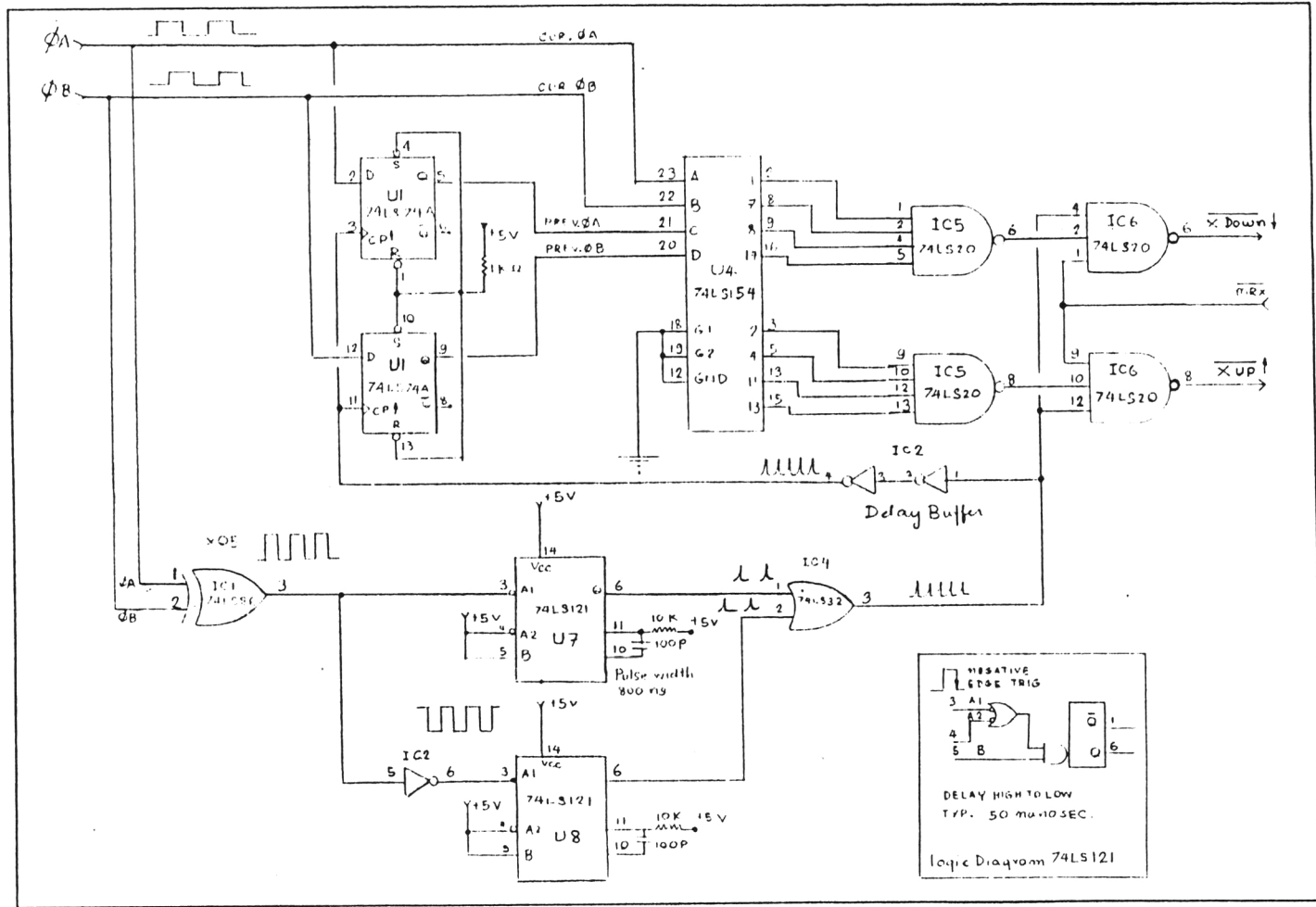
จากตารางในสเปค 74LS121 ได้ความกว้างของพัลส์ประมาณ ๔๐๐ นาโนวินาที

(nanosecond)

๔.๑.๓ อินพุต เอาท์พุตของวงจร

ก. อินพุตของวงจร คือ สัญญาณเอ และ บี ทั้งหมด ๓ คู่ จากแกน เอ็คซ์ แกนวาย และแกนแซด โดยต่อมาจากเครื่องแปลรหัสจากเพลลาหมุน ซึ่งติดกับแกนตำแหน่งจากแต่ละค่าของเครื่องร่างแผนที่จากภาพถ่ายทางอากาศ

- สัญญาณเอ และ บี มีเฟสต่างกันประมาณ ๔๐ องศา

รูป ๔.๕ แผนผังวงจรแปลสัญญาณและจับทิศทาง

- ค่า ๐ มีแรงดันไฟฟ้า ประมาณ ๐.๒ โวลต์
- ค่า ๑ มีแรงดันไฟฟ้า ประมาณ ๓.๒ ถึง ๓.๓

ข. สัญญาณแอกทีฟโล เอ็มอาร์ (Active low MR) จากวงจรถี ซี พี ยู ใช้ตัดสัญญาณนับทั้งหมด

ค. เอาท์พุทของวงจรถี คือ สัญญาณแอกทีฟโล เป็นพัลส์ที่มีความกว้างประมาณ ๔๐๐ นาโนวินาที สัญญาณที่จะออกมา ๒ ส่วน คือ ส่วนที่นับขึ้นและส่วนที่นับลง

ตารางที่ ๔.๒

รายละเอียดอินพุต เอาท์พุท ของวงจรถีแปลงสัญญาณ

อินพุต	รายละเอียด
ØAX	สัญญาณเอ จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนเอ็คซ์
ØBX	สัญญาณ บี จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนเอ็คซ์
ØAY	สัญญาณ เอ จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนวาย
ØBY	สัญญาณ บี จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนวาย
ØAZ	สัญญาณ เอ จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนแซด
ØBZ	สัญญาณ บี จากเครื่องแปลรหัสจากเพลาหมุน แกนแซด
$\overline{\text{MRX}}$	สัญญาณล้างตัว เลข แกนเอ็คซ์จาก ซี พี ยู
$\overline{\text{MRY}}$	สัญญาณล้างตัว เลข แกนวายจาก ซี พี ยู
$\overline{\text{MRZ}}$	สัญญาณล้างตัว เลข แกนแซดจาก ซี พี ยู

เอาท์พุต	รายละเอียด
$\overline{\text{X UP}}$	สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกนเอ็คซ์ ต่อไปยังวงจรถีนับสัญญาณ
$\overline{\text{X DOWN}}$	สัญญาณพัลส์ นับลงแกนเอ็คซ์ ต่อไปยังวงจรถีนับสัญญาณ
$\overline{\text{Y UP}}$	สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกนวาย ต่อไปยังวงจรถีนับสัญญาณ
$\overline{\text{Y DOWN}}$	สัญญาณพัลส์ นับลงแกนวาย ต่อไปยังวงจรถีนับสัญญาณ

เอาท์พุท

รายละเอียด

Z UP

สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกนแซด ต่ไปยังวงจรมับสัญญาณ

Z DOWN

สัญญาณพัลส์ นับลงแกนแซด ต่ไปยังวงจรมับสัญญาณ

๔.๒ วงจรมับสัญญาณรหัส ซี ซี ดี

๔.๒.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจร

- ก. นับสัญญาณจากวงจรแปลสัญญาณ โดยมีความถูกต้องตัวเลข ๘ หลัก สัญญาณที่เข้าแยกเป็นสัญญาณนับขึ้น และสัญญาณนับลง ของแต่ละแกน
- ข. วงจรมับสัญญาณสามารถกำหนดค่าเริ่มแรกได้ และสามารถลบค่าเดิมที่มีอยู่ได้ จุดทศนิยม สามารถกำหนดได้ตอนกำหนดค่า เริ่มแรก
- ค. การอ่านค่าวงจรมับสัญญาณจากวงจร ซี ซี ยู จะทำได้โดยวงจรมับสัญญาณไม่ต้องหยุดการนับ การอ่านค่าจะต้องทำการอ่านตัวเลขได้ ๘ หลัก พร้อมกันในทันทีเพื่อป้องกันปัญหาการขาดตัวเลขของแต่ละหลัก

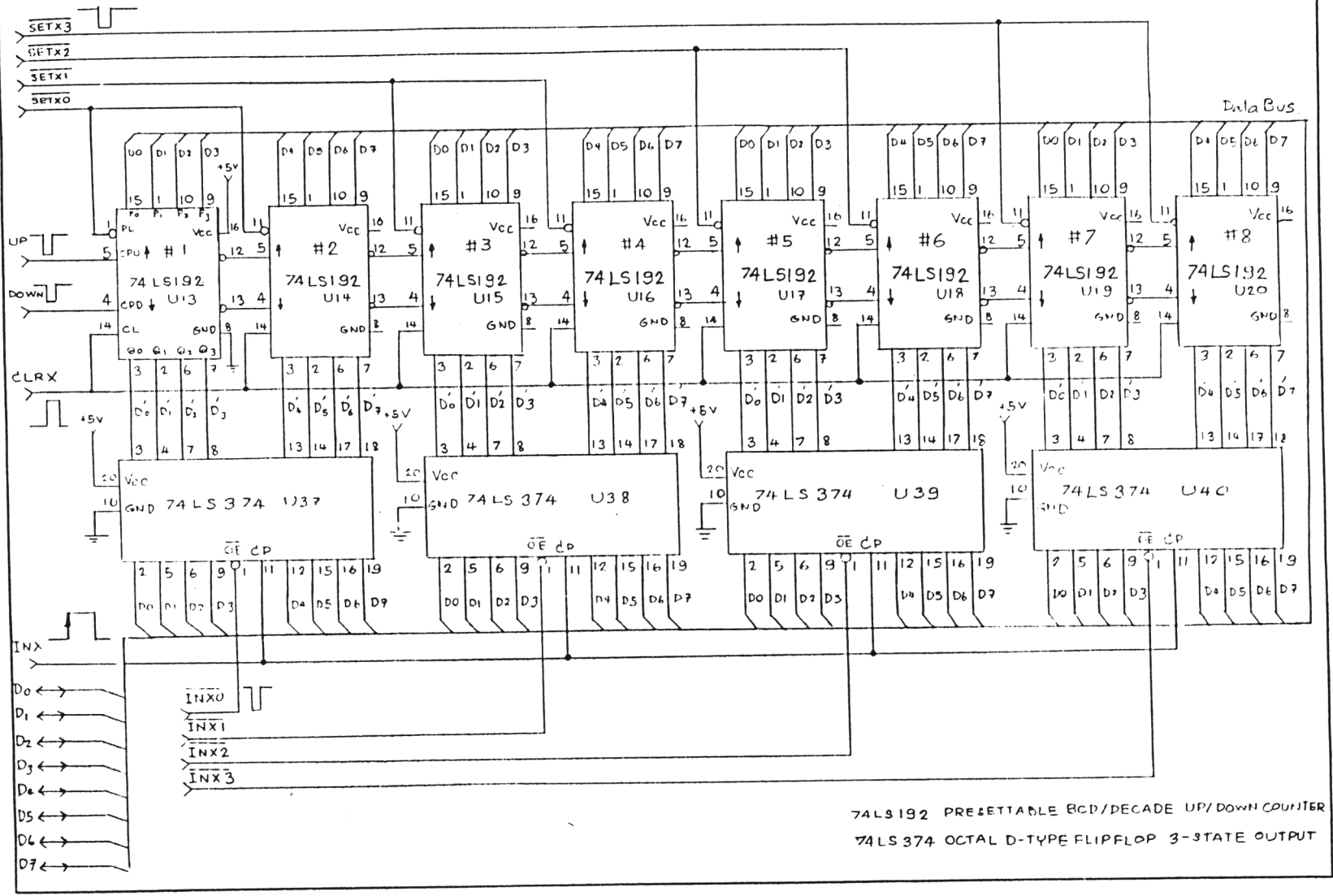
๔.๒.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจร จากรูปที่ ๔.๖

วงจรมับสัญญาณรหัส ซี ซี ดี (ต่อ ๑ แกน) แบ่งการทำงานเป็น ๒ ส่วน คือ

ก. ส่วนการนับสัญญาณขึ้นและลงใช้ไอซี 74LS192 ซึ่งจะนับจำนวนสัญญาณพัลส์ที่เข้ามาเป็นรหัส ซี ซี ดี คือ ค่า ๐ ถึง ๙ เมื่อค่ามากกว่า ๙ จะทดตัวเลขไปยังไอซีตัวถัดไป ใช้ไอซีทั้งหมด ๘ ตัว โดยต่อขาทดและยืมของไอซีตัวข้างหน้าเข้ากับขานับขึ้นและขานับลงของตัวถัดไป การล้างค่าตัวเลขทำโดยสัญญาณแอกทีฟไฮซีแอลอาร์เอ็กซ์ (CLR \bar{X}) จากวงจร ซี ซี ยู เข้าขาที่ ๑๔ ของไอซี 74LS192 การกำหนดค่าเริ่มแรกสามารถทำได้โดยสัญญาณสโตรปแอกทีฟโลเอส สทีเอ็กซ์ (SET \bar{X})

จากวงจร ซี ซี ยู เข้าขาที่ ๑ ของไอซี 74LS192 โดยดาด้า ๔ บิต ซึ่งแสดงรหัส ซี ซี ดี ๑ ตัว จะเข้าที่ขา ๑๔ ขา ๑ ขา ๑๐ และ ขา ๙ เรียงตามบิตค่าน้อยไปมาก

ข. ส่วนการอ่านตัวเลข ซี ซี ดี จากวงจร ซี ซี ยู ส่วนนี้ใช้ไอซี 74LS374 ซึ่งเป็นไตรสเตทแล็ทช์ (Tri-State Latch) ทั้งหมด ๘ ตัว ต่อ ๘ ตัว เลข การอ่านใช้สัญญาณสโตรป ไอเอ็นเอ็กซ์ (INX) ใช้ช่วงการเปลี่ยนสัญญาณจาก ๐ ไปเป็น ๑ ควบคุมการอ่านข้อมูลจากไอซี

74LS192 PRESETTABLE BCD/DECADE UP/DOWN COUNTER
 74LS374 OCTAL D-TYPE FLIPFLOP 3-STATE OUTPUT

รูป ๔.๖ แผนผังวงจรนับสัญญาณ รหัส บี ซี ดี

74LS192 พร้อมกัน ๘ ตัว เลข ของแต่ละแกน เก็บค่ารอไว้ในแอสซีไอซี 74LS374 ซึ่งรอ
วงจร ซี พี ยู ส่งสัญญาณเอ็คทีฟโล ไอเอ็นเอ็คซ์ ๐ ถึง ๓ มาสโตรปเอาข้อมูลทั้งหมด เข้าดาต้าบัส
(Data Bus) อีกทีหนึ่ง

๔.๒.๓ อินพุต เอาท์พุตของวงจร จากตารางที่ ๔.๓

แยกอินพุตได้ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสัญญาณสำหรับนับและส่วนที่เป็นสัญญาณควบคุม
การนับและการอ่านตัวเลข เข้ายังวงจร ซี พี ยู ผ่านดาต้าบัสโดยใช้ดาต้าบัสเป็นเอาท์พุต

ตารางที่ ๔.๓

รายละเอียดอินพุต เอาท์พุตของวงจรมับสัญญาณรหัส บี ซี ดี

อินพุต	รายละเอียด
$\overline{X \text{ UP}}$	สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกน เอ็คซ์ จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{X \text{ DOWN}}$	สัญญาณพัลส์ นับลงแกน เอ็คซ์ จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{Y \text{ UP}}$	สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกนวาย จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{Y \text{ DOWN}}$	สัญญาณพัลส์ นับลงแกนวาย จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{Z \text{ UP}}$	สัญญาณพัลส์ นับขึ้นแกนแซด จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{Z \text{ DOWN}}$	สัญญาณพัลส์ นับลงแกนแซด จากวงจรมับสัญญาณ
$\overline{\text{DATA BUS}}$	ดาต้าบัส อินพุตจากวงจร ซี พี ยู
INX	สัญญาณสโตรปแล็ทซ์ ตัวเลข แกนเอ็คซ์จากวงจร ซี พี ยู
INY	สัญญาณสโตรปแล็ทซ์ ตัวเลข แกนวาย จากวงจร ซี พี ยู
INZ	สัญญาณสโตรปแล็ทซ์ ตัวเลข แกนแซด จากวงจร ซี พี ยู
$\overline{\text{SETX0}}$	สัญญาณสโตรป กำหนดตัวเลข หลักที่ ๑ และ ๒ ของแกนเอ็คซ์ จากวงจร ซี พี ยู
$\overline{\text{SETX1}}$	สัญญาณสโตรป กำหนดตัวเลข หลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนเอ็คซ์ จากวงจร ซี พี ยู
$\overline{\text{SETX2}}$	สัญญาณสโตรป กำหนดตัวเลข หลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนเอ็คซ์ จากวงจร ซี พี ยู

ตารางที่ ๔.๓ (ต่อ)

รายละเอียดอินพุต เอาท์พุทของวงจรนับสัญญาณรหัส บี ซี ดี

อินพุต	รายละเอียด
<u>SETX3</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนเอ็คซ์จากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETY0</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๑ และ ๒ ของแกนวายจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETY1</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนวายจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETY2</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนวายจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETY3</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนวายจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETZ0</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๑ และ ๒ ของแกนแซดจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETZ1</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนแซดจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETZ2</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนแซดจากวงจรร ซี พี ยู
<u>SETZ3</u>	สัญญาณสไตรปกำหนดตัว เลข หลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนแซดจากวงจรร ซี พี ยู
<u>INX0</u>	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๑และ ๒ของแกนเอ็คซ์จากวงจรรซีพียู
<u>INX1</u>	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนเอ็คซ์จากวงจรรซีพียู
<u>INX2</u>	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนเอ็คซ์จากวงจรรซีพียู
<u>INX3</u>	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนเอ็คซ์จากวงจรรซีพียู

ตารางที่ ๔.๓ (ต่อ)

รายละเอียด อินพุต เอาท์พุตของวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี ซี ดี

อินพุต	รายละเอียด
INYO	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๑ และ ๒ ของแกนวายจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INY1	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนวายจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INY2	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนวายจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INY3	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนวายจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INZO	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๑ และ ๒ ของแกนแซดจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INZ1	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๓ และ ๔ ของแกนแซดจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INZ2	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๕ และ ๖ ของแกนแซดจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี
INZ3	สัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่าตัว เลขหลักที่ ๗ และ ๘ ของแกนแซดจากวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี

เอาท์พุต รายละเอียด

DATA BUS คาตาบัสเอาท์พุตไปวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์พี ซี พี ยู ซึ่งควบคุมโดยสัญญาณสไตรปควบคุมการอ่านค่า

๔.๓ วงจรมัลติเพลกซ์เลอร์

๔.๓.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์

คีย์บอร์ด เป็นส่วนวงจรมัลติเพลกซ์เลอร์ที่รับข้อมูลอินพุตจากผู้ใช้ระบบ เก็บข้อมูลซึ่งสามารถแบ่งลักษณะอินพุตซึ่งเกิดจากการกดคีย์แต่ละคีย์ได้ ๒ ประเภท คือ

ก. อินพุตที่ใช้เลือกฟังก์ชันการทำงานของระบบการเก็บข้อมูลซึ่งประกอบด้วย

- เลือกการกำหนดค่าเริ่มแรกของค่าพิกัดจาก ค่าเอ็กซ์ ค่าวาย และค่าแซด
- เลือกการล้างค่าตัว เลขของค่าพิกัดจากให้เป็นศูนย์
- ส่งข้อมูลค่าพิกัดจากไปยังคอมพิวเตอร์
- เลือกโปรแกรมการทดสอบและตรวจหาความผิดพลาดของฮาร์ดแวร์ของระบบ เก็บข้อมูล
- ล้มเลิกการทำงานของระบบ เก็บข้อมูลทั้งหมดและ เริ่มต้นทำใหม่

ข. อินพุต ที่ใช้สำหรับกำหนดค่าตัว เลข ๐ ถึง ๙ สำหรับกำหนดค่าเริ่มแรกพิกัดจากและค่าลำดับที่จุดของจุดพิกัดจาก

๔.๓.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจร จากรูปที่ ๔.๗ก รูปที่ ๔.๗ข

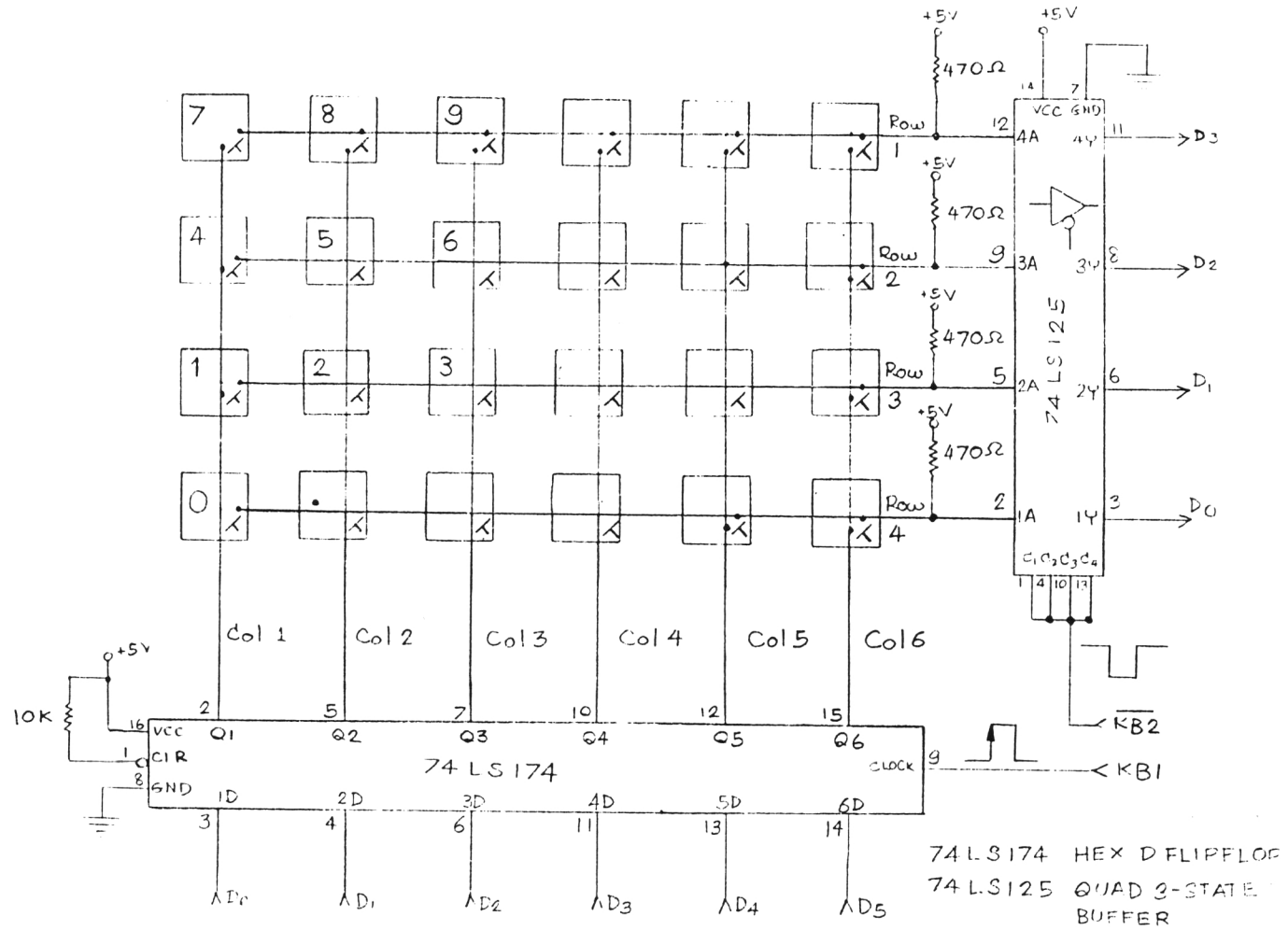
ก. การออกแบบคีย์บอร์ดและจำนวนคีย์ นอกจากพิจารณาถึงคีย์ตัวเลขและคีย์ฟังก์ชัน

ที่ต้องการใช้แล้ว ได้คำนึงถึงการพัฒนาโปรแกรมใช้งานในอนาคตของระบบเก็บข้อมูลนี้อีกด้วย ดังนั้น จึงได้ออกแบบการวางตำแหน่งคีย์และการกำหนดตัวคีย์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๔

การวางตำแหน่งและกำหนดตัวคีย์

ประเภทคีย์	กำหนดตัวคีย์	แถวที่	คอลัมน์ที่	รายละเอียดการใช้งาน
ตัวเลข	.	๑	๒	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๐	๑	๑	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๑	๒	๑	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๒	๒	๒	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๓	๒	๓	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๔	๓	๑	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๕	๓	๒	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๖	๓	๓	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๗	๔	๑	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๘	๔	๒	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ตัวเลข	๙	๔	๓	ใช้สำหรับคีย์ตัวเลขกำหนดค่า
ฟังก์ชันปัจจุบัน	SETX	๔	๔	กำหนด เริ่มแรก เอ็คซ์
ฟังก์ชันปัจจุบัน	SETY	๓	๔	กำหนด เริ่มแรก วาย
ฟังก์ชันปัจจุบัน	SETZ	๒	๔	กำหนด เริ่มแรก แซด
ฟังก์ชันปัจจุบัน	SETN	๑	๔	กำหนด เริ่มแรก เอ็น
ฟังก์ชันปัจจุบัน	CLRXYZ	๔	๕	ล้างตัวเลข เอ็คซ์ วาย แซด
ฟังก์ชันปัจจุบัน	STEP-PDP	๓	๕	ส่งค่าพิกัดจาก ค่าเอ็นให้คอมพิวเตอร์
ฟังก์ชันปัจจุบัน	TEST	๑	๖	เลือกโปรแกรมทดสอบ
ฟังก์ชันปัจจุบัน	SW-RESET	๔	๖	เริ่มทำงานใหม่
ฟังก์ชันในอนาคต	STEP-PRN	๒	๕	ส่งค่าพิกัดจากค่าเอ็นออกพิมพ์
ฟังก์ชันในอนาคต	AUTO-PDP	๓	๖	ส่งค่าโดยอัตโนมัติไปเครื่องคอมพิวเตอร์
ฟังก์ชันในอนาคต	AUTO-PRN	๒	๖	ส่งค่าโดยอัตโนมัติออกพิมพ์
ฟังก์ชันในอนาคต	PROJ-ID	๑	๓	รับรหัสตัวเลขประจำโมเดล
ฟังก์ชันในอนาคต	ENTER	๑	๕	จบข้อมูลทางคีย์บอร์ด

รูป ๔.๗ ก. แผนผังวงจรคีย์บอร์ด

	Col 1	Col 2	Col 3	Col 4	Col 5	Col 6
Row 4	7	8	9	Set X D	CLR X Y Z	SW RESET
Row 3	4	5	6	Set Y C	STEP PDP	AUTO PDP
Row 2	1	2	3	Set Z B	STEP PRN F	AUTO PRN
Row 1	0	.	PROJ ID	Set N A	ENTER E	TEST

รูปที่ ๔.๗ ข. การวางตำแหน่งคีย์

เนื่องจากระบบได้ออกแบบมาให้มีโปรแกรมตรวจสอบหาความผิดพลาดของฮาร์ดแวร์ ซึ่งตัวเลขจำเป็นต้องใช้ตัวเลขฐาน ๑๖ ซึ่งมีค่า A B C D E และ F เพิ่มขึ้นจากตัวเลขทศนิยม ๐ ถึง ๙ ตัวเลขฐาน ๑๖ นี้ได้ออกแบบให้ใช้ฟังก์ชันคีย์แทน โดยจะใช้ได้ในขณะการทดสอบเท่านั้น ฟังก์ชันคีย์ที่แทนเลขฐาน ๑๖ มีดังต่อไปนี้

คีย์	SETN	=	ค่า A
คีย์	SETZ	=	ค่า B
คีย์	SETY	=	ค่า C
คีย์	SETX	=	ค่า D
คีย์	ENTER	=	ค่า E
คีย์	STEP-PDP	=	ค่า F

ข. ส่วนของวงจรรับค่าข้อมูลจากคีย์บอร์ด

เนื่องจากคีย์บอร์ดออกแบบไว้เป็นลักษณะการต่อสวิตช์ แมทริกมี ๔ แถว แถวละ ๖ คอลัมน์ วงจรได้ออกแบบให้ใช้ไอซี 74LS125 เป็นไตรสเตทบัฟเฟอร์ เพื่อรับข้อมูลการกดคีย์สวิตช์ของแถวที่ ๑ ถึงที่ ๔ และใช้ไอซี 74LS174 เป็นแล็ทช์ สำหรับกำหนดค่า ๐ และ ๑ ของแต่ละคอลัมน์หรือทั้งหมด เพื่อที่จะหาตำแหน่งซึ่งคีย์ถูกกด

๔.๓.๓ อินพุต เอาท์พุตของวงจร

อินพุตใช้ตาต้าบัส ๔ บิต ต่อจากไอซี 74LS125 เพื่อเป็นข้อมูลของสวิตช์ในแต่ละแถวที่ถูกกด การรับข้อมูลจะถูกควบคุมด้วยสัญญาณสไตรปจากวงจร ซี พี ยู เป็นสัญญาณเอกทีฟโล เคบีสอง ($\overline{KB2}$) ส่วนเอาท์พุตใช้ตาต้าบัส ๖ บิต ต่อเข้าไอซี 74LS174 เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดค่า ๐ ให้กับคีย์ของแต่ละคอลัมน์ เอาท์พุตตาต้าบัสถูกควบคุมโดยใช้สัญญาณสไตรปจากวงจร ซี พี ยู เคบีสอง ($\overline{KB1}$) โดยใช้ช่วงการเปลี่ยนสัญญาณจาก ๑ เป็น ๐ ในการแล็ทช์ข้อมูล

๔.๔ วงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์

๔.๔.๑ แนวคิดในการออกแบบ

ก. วงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์ เป็นวงจรที่ออกแบบเพื่อสแกน (Scan) รหัส ๗ ส่วน ซึ่งเก็บอยู่ในหน่วยความจำแรม (RAM) ออกแสดงตัวเลขบนไดโอดเปล่งแสงชนิด ๗ ส่วน วงจรนี้ช่วยลดภาระการทำงานของวงจร ซี พี ยู ในภาคแสดงค่าตัวเลข โดยค่าตัวเลขที่ต้องการจะแสดงผลจะถูกแปลงเป็นรหัส ๗ ส่วน เขียนลงบนหน่วยความจำแรมของวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์

ข. การแสดงค่าตัวเลขบนไดโอดเปล่งแสงชนิด ๗ - ส่วน ต้องคำนึงถึงอายุการใช้งานของไดโอดเปล่งแสง โดยอาศัยหลักการของ ดิวตี้ไซเคิล (Duty Cycle) มาพิจารณาเพื่อ กำหนดความถี่

ในการสแกนของวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์ และความถี่นี้ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐ ไซกิลต่อวินาที เพราะเป็นความถี่ต่ำสุดที่ตาของคนเราจะเห็นภาพได้ต่อเนื่อง

ค. วงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์จะต้องสแกนค่าตัวเลขได้ทั้งหมด ๓๒ ตัวเลข ซึ่งประกอบด้วยค่าเอ็กซ์ ๘ ตัวเลข ค่าวาย ๘ ตัวเลข ค่าแซด ๘ ตัวเลข และค่าลำดับที่จุดอีก ๘ ตัวเลข การที่ได้เมื่อตัวเลขขึ้นอีก ๒ หลักแทนที่จะเป็น ๖ หลักตามต้องการความถูกต้องของระบบเก็บข้อมูลนั้น เพื่อให้เป็นเลขหลังจุดทศนิยม ๒ ตำแหน่ง ส่วนค่าลำดับจุดที่ต้องมี ๘ หลักนั้นมีเพื่อให้สำหรับการแสดงผลข้อมูล เมื่อวิ่งโปรแกรมตรวจสอบ

๔.๔.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจรรูปที่ ๔.๘

วงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์ แบ่งการทำงานเป็น ๔ ส่วนคือ

ก. ส่วนให้กำเนิดสัญญาณความถี่สำหรับการสแกนคาร์ทาส ๗ ส่วน ในแรม ซึ่งใช้แอดเดรส ๕ บิต สำหรับการสแกนหาค่า ๓๒ ตำแหน่งในหน่วยความจำแรม วงจรใช้ไอซี 74LS93 ๒ ตัว เพื่อหารสัญญาณความถี่ซึ่งได้จากวงจร ซี พี ยู ความถี่ทั้ง ๕ ความถี่จะลดลงทีละครึ่งเมื่อเทียบกับความถี่แรก

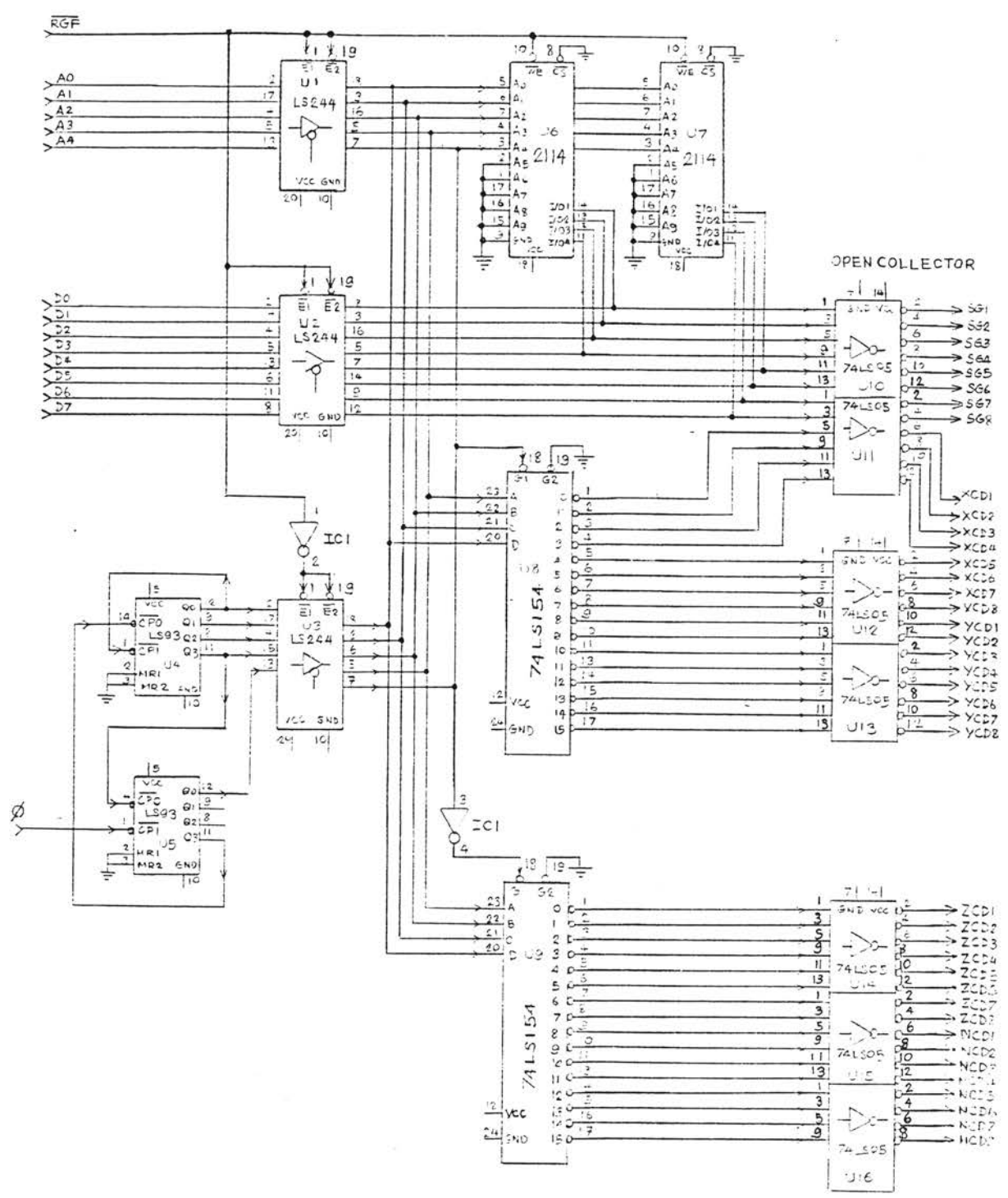
ข. ส่วนการเขียนคาร์ทาส ๗ ส่วนจากวงจร ซี พี ยู ใช้ไอซี 74LS244 ๒ ตัว ซึ่งเป็นไตรสเททบัฟเฟอร์ สำหรับดาต้าบัส ๘ บิต และแอดเดรส ๕ บิต ซึ่งควบคุมการทำงานโดยสัญญาณแอดทรีฟโลอาร์จีเอฟ จากวงจร ซี พี ยู

ค. ส่วนการสแกนค่าตัวเลขประกอบด้วยหน่วยความจำแรม ๒๑๑๔ ๒ ตัว เก็บรหัสสำหรับสแกนไปยังส่วนต่าง ๆ ของไดโอดเปล่งแสง รวมทั้งส่วนที่แสดงจุดทศนิยมรวมเป็น ๘ ส่วน ส่วนการสแกนตัวเลขใช้ไอซี 74LS154 เพื่อดีโคดแอดเดรส(decode address) เป็นตำแหน่งของไดโอด เปล่งแสงที่จะแสดงผลทั้งหมด ๓๒ ตำแหน่ง

ง. ส่วนที่เป็นไดเวอร์ (driver) สำหรับวงจรแสดงค่าใช้ไอซี 74LS05 ซึ่งเป็นโอเพนคอลเลคเตอร์ (open collector) เพื่อจ่ายกระแสให้กับวงจรแสดงค่าได้อย่างเพียงพอ

๔.๔.๓ อินพุต เอาท์พุตของวงจรร

อินพุตเป็นรหัสของตัวเลขที่ต้องการแสดงมาจากวงจร ซี พี ยู ส่วนเอาท์พุตเป็นสัญญาณการสแกน ซึ่งแบ่งเป็นสแกนส่วนเปล่งแสงของไดโอด และสแกนส่วนที่เป็นคาโทดของไดโอด ดังแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

รูป ๔.๒ แผนผังวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์

ตารางที่ ๔.๕

รายละเอียดอินพุต เอาท์พุตของวงจรมัลติเพิลิกเซอร์

อินพุต	รายละเอียด
RGF	สัญญาณสไตรปควบคุมการเขียนรหัสในแรมจากวงจร ซี พี ยู
ดาต้าบัส	ดาต้าบัส ๘ บิต สำหรับเขียนรหัสในแรมจากวงจร ซี พี ยู
แอดเดรสบัส	แอดเดรสบัส ๕ บิต สำหรับการเลือกตำแหน่งในแรมจากวงจร ซี พี ยู
∅	สัญญาณความถี่จากวงจร ซี พี ยู
เอาท์พุต	รายละเอียด
SG1	สัญญาณสแกนส่วนแปลงแสงที่ ๑ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG2	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๒ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG3	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๓ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG4	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๔ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG5	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๕ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG6	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๖ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG7	สัญญาณสแกน ส่วนแปลงแสงที่ ๗ ไปยังวงจรแสดงค่า
SG8	สัญญาณสแกน ส่วนแสดงทศนิยม ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD1	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๑ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD2	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๒ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD3	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๓ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD4	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๔ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD5	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๕ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD6	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๖ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD7	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๗ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
XCD8	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๘ ค่า เอ็คซ์ ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD1	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๑ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD2	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๒ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD3	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๓ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD4	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๔ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD5	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๕ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD6	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๖ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD7	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๗ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า
YCD8	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๘ ค่า วาย ไปยังวงจรแสดงค่า

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

รายละเอียดอินพุต เอาท์พุตของวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์

เอาท์พุต	รายละเอียด
ZCD1	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๑ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD2	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๒ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD3	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๓ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD4	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๔ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD5	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๕ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD6	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๖ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD7	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๗ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
ZCD8	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๘ ค่าขาด ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD1	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๑ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD2	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๒ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD3	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๓ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD4	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๔ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD5	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๕ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD6	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๖ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD7	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๗ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า
NCD8	สัญญาณสแกนตัว เลขที่ ๘ ค่าเอ็น ไปยังวงจรแสดงค่า

๔.๕ วงจรแสดงค่าโดยไดโอดเปล่งแสงชนิด ๗ ส่วน (Display 7 - Segment LED)

๔.๕.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจร

ก. วงจรต้องสามารถจ่ายกระแสให้ไดโอดเปล่งแสงได้เพียงพอ ซึ่งมีทั้งหมด ๓๒ ตัว (เอ็คซ์ ๘ วาย ๘ แซด ๘ และเอ็น ๘)

ข. เนื่องจากอินพุตของวงจรเป็นไอพেনคอคเคเลคเตอร์ ดังนั้น วงจรแสดงค่าสามารถเลือกแรงดันไฟฟ้าสูงกว่า ๕ โวลต์ได้ ซึ่งทำให้ออกแบบวงจรได้ง่าย

ค. ไดโอดเปล่งแสงชนิด ๗ ส่วน และมีส่วนที่เป็นจุดทศนิยมซึ่งรวมเป็น ๘ ส่วน เป็นไดโอดเปล่งแสงชนิดคอมมอนคาโทด (Common Cathode)

ง. การสแกนส่วนเปล่งแสงของไดโอดทั้ง ๘ ส่วน ใช้ ๘ อินพุตในการสแกน ซึ่งหมายความว่า ส่วนเปล่งแสงส่วนหนึ่งของไดโอดเปล่งแสงทั้ง ๓๒ ตัว ใช้สัญญาณอินพุตร่วมกัน

๔.๕.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจร รูปที่ ๔.๔

ก. วงจรแสดงค่าได้เลือกแรงดัน ๑๒ โวลต์ โดยใช้ทรานซิสเตอร์ บี ซี ๕๕๗ และ บี ซี ๓๓๗ เป็นตัวสวิตช์ให้กระแสไหลผ่านไดโอด ซึ่งใช้ทรานซิสเตอร์ บี ซี ๕๕๗ เป็นตัวควบคุมกระแสด้านส่วนเปล่งแสง โดยสัญญาณอินพุตที่สแกนส่วนเปล่งแสงจะเป็นตัวไบแอส (Bias) ขาเบส (Base) ของทรานซิสเตอร์ บี ซี ๕๕๗ ซึ่งเป็นแบบเนกกาทีฟไบแอส (Negative bias) สำหรับการควบคุมกระแสผ่านไดโอดทั้งหมดที่คาโทดใช้ทรานซิสเตอร์ บี ซี ๓๓๗ เป็นตัวควบคุมโดยสัญญาณอินพุตที่สแกนตัวเลขจะเป็นตัวไบแอสขาเบสของทรานซิสเตอร์ บี ซี ๓๓๗ ซึ่งเป็นแบบโพสิทีฟไบแอส (Positive bias)

ข. การกำหนดค่าตัวดีไซเกิลของไดโอด จากความถี่ ๒๐ ไซเกิลต่อวินาทีเป็นความถี่ต่ำสุด ซึ่งมนุษย์สามารถมองเห็นภาพได้โดยต่อเนื่อง การออกแบบใช้ค่า ๓๐ ไซเกิลต่อวินาทีเป็นจำนวนครั้งที่ไดโอดตัวหนึ่งในทั้งหมด ๓๒ ตัว จะเปล่งแสงแสดงค่าตัวเลข

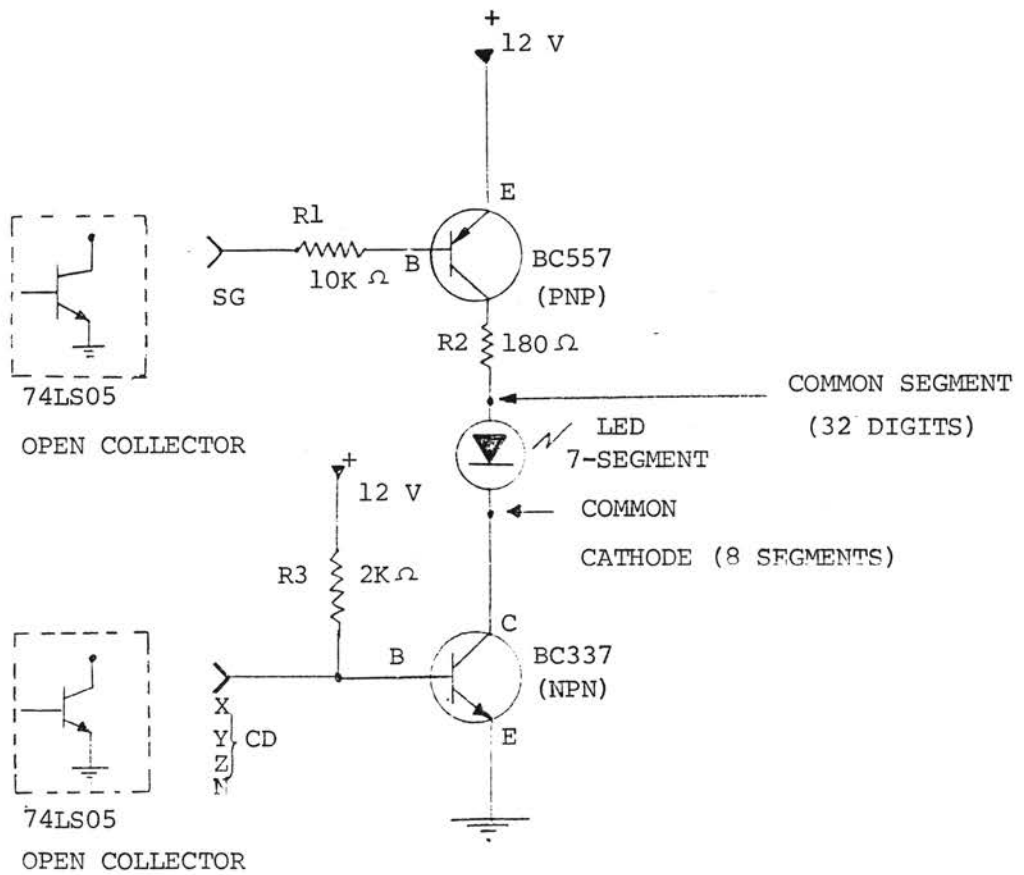
$$\text{ความถี่การเปล่งแสงของไดโอด ๑ ตัว} = ๓๐ \text{ ครั้งต่อวินาที}$$

$$\text{ความถี่สำหรับการสแกนไดโอด ๓๒ ตัว} = ๓๐ \times ๓๒ \text{ ครั้งต่อวินาที}$$

$$\therefore \text{ความถี่ต่ำสุดที่ใช้สแกนไดโอด (ตัวเลข)} = ๙๖๐ \text{ ครั้งต่อวินาที}$$

ค. การคำนวณวงจร

กระแสไหลผ่านส่วนเปล่ง ๑ ส่วน (ตลอดเวลา) ประมาณ ๑๕.๐ มิลลิแอมป์

รูป ๔.๕ แผนผังวงจรแสดงค่าโดยไดโอดเปล่งแสง

จากตัวที่ใช้เก็ลกำหนดให้ไดโอดคิดปริมาณกระแสเป็น ๔ เท่าหรือ ๖๐ มิลลิแอมป์
แรงดันไฟฟ้าคร่อมขาซีอีของทรานซิสเตอร์ขณะอิ่มตัว ๐.๒ โวลต์
แรงดันไฟฟ้าคร่อมขาบีอีของทรานซิสเตอร์ขณะอิ่มตัว ๐.๗ โวลต์
แรงดันไฟฟ้าคร่อมไดโอดเปล่งแสง (๑ ส่วน) ขณะอิ่มตัว ๑.๒ โวลต์

๑. การคำนวณค่าความต้านทานอาร์ ๒ เพื่อจำกัดกระแสไหลผ่านไดโอด
จากข้อมูลข้างต้น กำหนดให้

$$V_{ce} \text{ BC557} = \text{แรงดันไฟฟ้าขาซีอีของทรานซิสเตอร์ บี ซี } ๕๕๗$$

$$V_{ce} \text{ BC337} = \text{แรงดันไฟฟ้าขาซีอีของทรานซิสเตอร์ บี ซี } ๓๓๗$$

$$V_d = \text{แรงดันไฟฟ้าคร่อมไดโอด เปล่งแสง}$$

$$V_s = \text{แรงดันไฟฟ้าของแหล่งจ่ายไฟ}$$

$$\begin{aligned} \therefore \text{แรงดันตกคร่อมอาร์ ๒} &= V_s - V_d - V_{ce} \text{ BC557} - V_{ce} \text{ BC337} \\ &= ๑๒ - ๑.๒ - ๐.๒ - ๐.๒ \\ &= ๑๐.๔ \text{ โวลต์} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \therefore \text{ความต้านทานอาร์ ๒} &= ๑๐.๔ \div \text{กระแสที่ผ่านไดโอด} \\ &= ๑๐.๔ \div ๖๐ = ๑,๐๐๐ \\ &= ๑๗๓.๓ \end{aligned}$$

$$\text{เลือกใช้ความต้านทานค่า} = ๑๕๐ \text{ โอห์ม}$$

๒. การคำนวณค่าความต้านทานอาร์ ๑ และอาร์ ๓ เพื่อไบแอสให้ทรานซิสเตอร์
เปลี่ยนสถานะจากไม่มีกระแสไหล เป็นมีกระแสไหลจนอิ่มตัว จากสเปคข้อมูลของทรานซิสเตอร์ บี ซี
๕๕๗ และ บี ซี ๓๓๗ กำหนดอัตราขยายประมาณ ๕๐ เท่า

$$\begin{aligned} \therefore \text{กระแสเบสจะมีค่าประมาณ} &= \text{กระแสผ่านไดโอด} \div ๕๐ \\ &= ๖๐ \div ๕๐ \\ &= ๑.๒ \text{ มิลลิแอมป์} \end{aligned}$$

$$\text{ค่าความต้านทานอาร์ ๑ เลือกใช้ค่า } ๑๐ \text{ กิโลโอห์ม}$$

$$\begin{aligned} \text{ซึ่งเมื่อกำหนดกระแสผ่านความต้านทาน} &= (๑๒ - ๐.๒) \div (๑๐ \times ๑,๐๐๐) \\ &= ๑.๑๘ \text{ มิลลิแอมป์} \end{aligned}$$

โดยประมาณค่ากระแสที่ใกล้เคียงกับกระแสเบสที่คำนวณโดยใช้อัตราขยาย ๕๐ และไม่คำนึงถึงกระแสที่ผ่านโอเพนคอล์ เลคเตอร์ 74LS05 และแรงดันตกคร่อมขา ซี พีของทรานซิสเตอร์ บี ซี ๕๕๗

การคำนวณความต้านทานอาร์ ๓

เนื่องจากโอกาสที่ไดโอดเปล่งแสงได้มากที่สุด ๘ ส่วนต่อหนึ่งคาโทด ตัวเลข ๑ หลัก

$$\begin{aligned} \therefore \text{กระแสสูงสุดที่ผ่านทรานซิสเตอร์ บี ซี ๓๓๗} &= ๖๐ \times ๘ \\ &= ๔๘๐ \text{ มิลลิแอมป์} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อคำนวณกระแสไบแอสจากอัตราขยาย ๕๐ จะได้} &= ๔๘๐ \div ๕๐ \\ &= ๙.๖ \text{ มิลลิแอมป์} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \therefore \text{ค่าความต้านทานอาร์ ๓} &= (๑๒ - ๐.๒) \div ๙.๖ \\ &= ๑.๒๒๙ \text{ กิโลโอมห์} \end{aligned}$$

แต่เลือกใช้ความต้านทานค่อนข้างมากคือ ๒ กิโลโอมห์ เพราะป้องกันกระแสไหลผ่านโอเพนคอล์ เลคเตอร์มากเกินไป ซึ่งทำให้ไม่อยู่ในสภาพอิ่มตัวและมีแรงดันตกคร่อมซี พี สูงกว่า ๐.๒ โวลท์ ซึ่งจะกวนทรานซิสเตอร์ บี ซี ๓๓๗ ไม่ให้อยู่ในสภาพไม่มีกระแสไหลจริง จะมีผลทำให้ตัวเลขอื่นมีแสงเรืองขึ้นมา เพราะเกิดมีกระแสรั่วผ่านทรานซิสเตอร์ บี ซี ๓๓๗

๔.๕.๓ อินพุต เอาท์พุตของวงจร

อินพุตของวงจร คือ โอเพนคอล์ เลคเตอร์จากวงจรมัลติเพล็กซ์ เซอร์ทั้งหมด ส่วนเอาท์พุตนั้นคือ การแสดงค่าตัวเลขของค่าพิกัดจากเอ็ดซ์ วาย แซด และค่าลำดับที่จุดเอ็นบนไดโอดเปล่งแสง

๔.๖ วงจรซี พี ยู (CPU Z - 80 Microprocessor)

๔.๖.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจร

ก. วงจร ซี พี ยู เป็นวงจรถอบคุมกลาง ซึ่งควบคุมการทำงานของวงจรถอบคุมทั้งหมด โดยอาศัยพอร์ท (port) อินพุต เอาท์พุต ส่งและรับสัญญาณควบคุมกับวงจรถอบคุมต่าง ๆ และอาศัยคาตาบัส และแอดเดรสบัส เป็นทางผ่านข้อมูลที่ใช้ติดต่อกันระหว่างวงจรถอบคุมอื่น ๆ จากลักษณะการทำงานของระบบเก็บข้อมูล สามารถกำหนด พอร์ท อินพุต เอาท์พุต ทั้งหมดดังต่อไปนี้

รายละเอียดอินพุต พอร์ต

พอร์ตที่	ชื่อพอร์ต	รายละเอียดของพอร์ต
0	INX0	ควบคุมการอ่านค่าเอ็คซ์ หลักที่ ๑ และ ๒
1	INX1	ควบคุมการอ่านค่าเอ็คซ์ หลักที่ ๓ และ ๔
2	INX2	ควบคุมการอ่านค่าเอ็คซ์ หลักที่ ๕ และ ๖
3	INX3	ควบคุมการอ่านค่าเอ็คซ์ หลักที่ ๗ และ ๘
4	INY0	ควบคุมการอ่านค่าวาย หลักที่ ๑ และ ๒
5	INY1	ควบคุมการอ่านค่าวาย หลักที่ ๓ และ ๔
6	INY2	ควบคุมการอ่านค่าวาย หลักที่ ๕ และ ๖
7	INY3	ควบคุมการอ่านค่าวาย หลักที่ ๗ และ ๘
8	INZ0	ควบคุมการอ่านค่าแซด หลักที่ ๑ และ ๒
9	INZ1	ควบคุมการอ่านค่าแซด หลักที่ ๓ และ ๔
10	INZ2	ควบคุมการอ่านค่าแซด หลักที่ ๕ และ ๖
11	INZ3	ควบคุมการอ่านค่าแซด หลักที่ ๗ และ ๘
12	KB2	ควบคุมการทำงานของคีย์บอร์ด
13	-	เพื่อไว้สำหรับการขยายวงจร
14	SIORD	ควบคุมการอ่านข้อมูลของแอลเอสไอ ๘๒๕๑
15	SIORSTA	ควบคุมการอ่านสเตตัสของแอลเอสไอ ๘๒๕๑

รายละเอียดเอาต์พุต พอร์ต

พอร์ตที่	ชื่อพอร์ต	รายละเอียดของพอร์ต
0	PIO A DATA	ควบคุมการส่งข้อมูลแบบขนาน ๘ บิตแรกโดยพอร์ต เอของพีไอโอ
1	PIO B DATA	ควบคุมการส่งข้อมูลแบบขนาน ๘ บิตหลัง โดยพอร์ตบีของพีไอโอ
2	PIO A CONTROL	ควบคุมการการสั่งงานพีไอโอ พอร์ตเอ
3	PIO B CONTROL	ควบคุมการการสั่งงานพีไอโอ พอร์ตบี

พอร์ทที่	ชื่อพอร์ท	รายละเอียดของพอร์ท
4	WSCNT	ควบคุมการอ่านค่าพิกัดจากจวงจรนับสัญญาณ
5	-	เพื่อไว้สำหรับการขยายวงจร
6	CLR X	ล้างการแสดงค่าข้อมูล เอ็ดซ์ ของวงจรแสดงค่า
7	CLR Y	ล้างการแสดงค่าข้อมูลวาย ของวงจรแสดงค่า
8	CLR Z	ล้างการแสดงค่าข้อมูลแซด ของวงจรแสดงค่า
9	SETX0	ควบคุมการกำหนดค่า เอ็ดซ์ หลักที่ ๑ และ ๒
10	SETX1	ควบคุมการกำหนดค่า เอ็ดซ์ หลักที่ ๓ และ ๔
11	SETX2	ควบคุมการกำหนดค่า เอ็ดซ์ หลักที่ ๕ และ ๖
12	SETX3	ควบคุมการกำหนดค่า เอ็ดซ์ หลักที่ ๗ และ ๘
13	SETY0	ควบคุมการกำหนดค่า วาย หลักที่ ๑ และ ๒
14	SETY1	ควบคุมการกำหนดค่า วาย หลักที่ ๓ และ ๔
15	SETY2	ควบคุมการกำหนดค่า วาย หลักที่ ๕ และ ๖
16	SETY3	ควบคุมการกำหนดค่า วาย หลักที่ ๗ และ ๘
17	SETZ0	ควบคุมการกำหนดค่า แซด หลักที่ ๑ และ ๒
18	SETZ1	ควบคุมการกำหนดค่า แซด หลักที่ ๓ และ ๔
19	SETZ2	ควบคุมการกำหนดค่า แซด หลักที่ ๕ และ ๖
20	SETZ3	ควบคุมการกำหนดค่า แซด หลักที่ ๗ และ ๘
21	KB1	ควบคุมการอ่านสัญญาณจากคีย์บอร์ด
22-29	-	เพื่อไว้สำหรับขยายวงจร
30	SIOWD	ควบคุมการส่งข้อมูลแบบอนุกรมของแอลเอสไอ ๘๒๕๑ เอสไอโอ
31	SIOWMC	ควบคุมการการส่งงานแอลเอสไอ ๘๒๕๑ เอสไอโอ

ข. การทำงานของวงจร ซี พี ยู จำเป็นต้องอาศัยหน่วยเก็บความจำชนิดรอม (ROM Read only memory) สำหรับเก็บโปรแกรม ขนาดเนื้อที่ของรอมได้กำหนดไว้ ๘ กิโลไบต์ ซึ่งเพื่อที่ไว้สำหรับโปรแกรมตรวจสอบ บำรุงรักษา **เครื่องด้วย** นอกจากนี้วงจรซี พี ยู ยังจำเป็นต้องอาศัย

หน่วยเก็บความจำชนิดแรม (RAM Random Access Memory) เพื่อใช้เป็นหน่วยความจำที่จะอ่านและเขียนข้อมูลขณะโปรแกรมทำงาน ขนาดเนื้อที่ของแรมได้กำหนดไว้ ๔ กิโลไบต์ การจัดแบ่งเนื้อที่การทำงานและเก็บข้อมูลของหน่วยเก็บความจำแบ่งเป็นตำแหน่งและจำนวนไบต์ ดังต่อไปนี้

หน่วยเก็บความจำรวม

แอดเดรส	รายละเอียดหน่วยความจำที่ใช้
0000 - 00FF	รoutines การควบคุมการอินเทอร์รัปต์ (interrupt)
0100 - 07FF	เมนโปรแกรม (Main Program)
0800 - 0FFF	โปรแกรมการส่งข้อมูลอินพุต เอาท์พุต
1000 - 17FF	โปรแกรมตรวจสอบหาความผิดพลาดของฮาร์ดแวร์
1800 - 1FFF	ตารางแปลรหัส และค่าข้อมูลคงที่ของระบบโปรแกรม

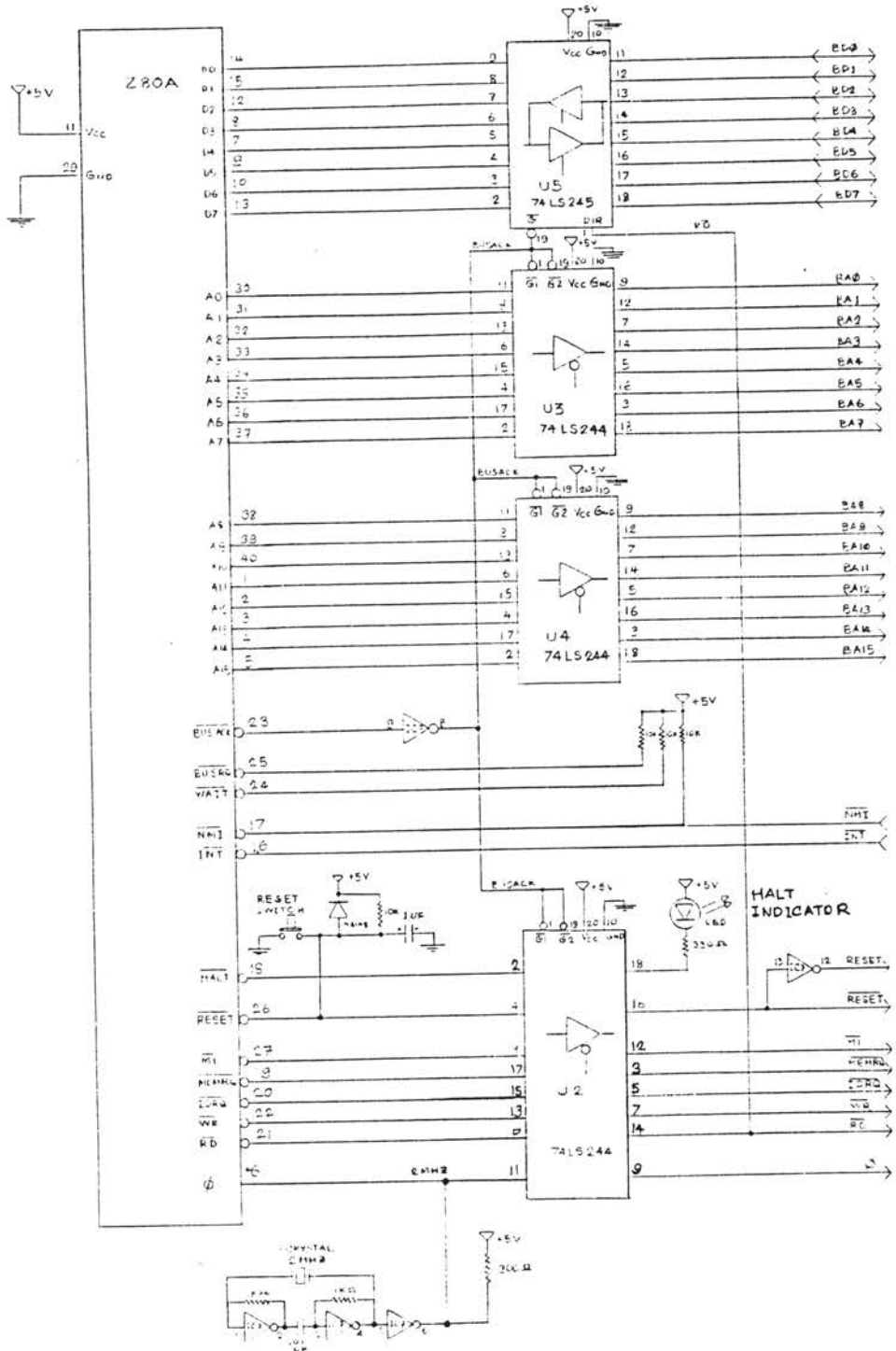
หน่วยเก็บความจำแรม

แอดเดรส	รายละเอียด
2000 - 23FF	บัฟเฟอร์ (Buffer) ข้อมูลอินพุต และเอาท์พุต
2400 - 27FF	ไม่ได้ใช้
2800 - 2BFF	ที่ของสแตค (Stack) สำหรับเก็บค่าของระบบโปรแกรม
2000 - 2FFF	ไม่ได้ใช้

๔.๖.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจร

วงจร ซี พี ยู แบ่งเป็นส่วนการทำงานได้ ๓ ส่วน คือ

- ก. ส่วนควบคุมกลางเซต - ๘๐ ไมโครโปรเซสเซอร์ ออกแบบให้ใช้สัญญาณนาฬิกาความถี่ ๒ เมกะเฮิรตซ์ (MHZ) ส่วนของดาต้าบัส แอดเดรสบัส และสัญญาณความคุมของ ซี พี ยู ใช้ บัสไดรเวอร์ (Bus Driver) ซึ่งประกอบด้วย ไอซี 74LS244 ๓ ตัว และไอซี 74LS245 ๑ ตัว สำหรับดาต้าบัส ซึ่งเป็นไบไดเรกชันนัลบัส (Bi - Directional Bus) วงจรได้แสดงไว้ในรูป ๔.๑๐
- ข. ส่วนของหน่วยเก็บความจำรวม และแรม โดยเลือกใช้รอมเบอร์ ๒๗๑๖

รูป ๔.๑๐ แผนผังวงจร ซี พี ยู แกด ๘๐ ไมโครโปรเซสเซอร์

ซึ่งมีความจุ ๒ กิโลไบต์ (๒K x ๘ บิต) จำนวน ๔ ตัว รวมเนื้อที่ ๘ กิโลไบต์ และเลือกใช้แรมเบอร์ ๒๑๑๔ ซึ่งมีความจุ ๑๐๒๔ x ๘ บิต จำนวน ๔ ตัว รวมเนื้อที่ ๔ กิโลไบต์ การเลือกไอซีหน่วยความจำเพื่อเป็นอินพุตหรือเอาต์พุตใช้วงจร ชิป ซี เลค (chip Select) ซึ่งประกอบด้วยไอซี 74LS138 และไอซี 74LS32 เป็นตัวแปลรหัสของแอดเดรสและสัญญาณควบคุมของ ซี พี ยู ให้เป็นสัญญาณ ชิป ซี เลค ดังได้แสดงไว้ในรูป ๔.๑๑

ค. ส่วนของการสร้างสัญญาณควบคุมพอร์ตต่าง ๆ ใช้ไอซี 74LS154 74LS32 และไอซี 74LS04 เป็นตัวแปลรหัสแอดเดรส และสัญญาณควบคุมของ ซี พี ยู ให้เป็นสัญญาณควบคุมพอร์ต ใช้ 74LS154 ๒ ตัวสำหรับเอาต์พุต พอร์ตทั้งหมด ๓๒ พอร์ต และใช้ 74LS154 ๑ ตัว สำหรับอินพุตพอร์ต ๑๖ พอร์ต สำหรับการควบคุมหน่วยเก็บความจำสำหรับการแสดงค่านั้นไม่ได้ผ่านแต่แปลรหัสจากสัญญาณควบคุมและแอดเดรสโดยตรง

การควบคุมการทำงานของแอลเอสไอ พีไอโอ และ เอสไอไอ นั้นใช้ไอซี 74LS21 แปลรหัสสัญญาณอินพุต เอาต์พุตต่ออีกทอดหนึ่งตามฟังก์ชันการทำงานของอินเตอร์เฟสของแอลเอสไอ ทั้งสอง

ส่วนของวงจรนี้ ได้แสดงรายละเอียดไว้ในรูปที่ ๔.๑๒

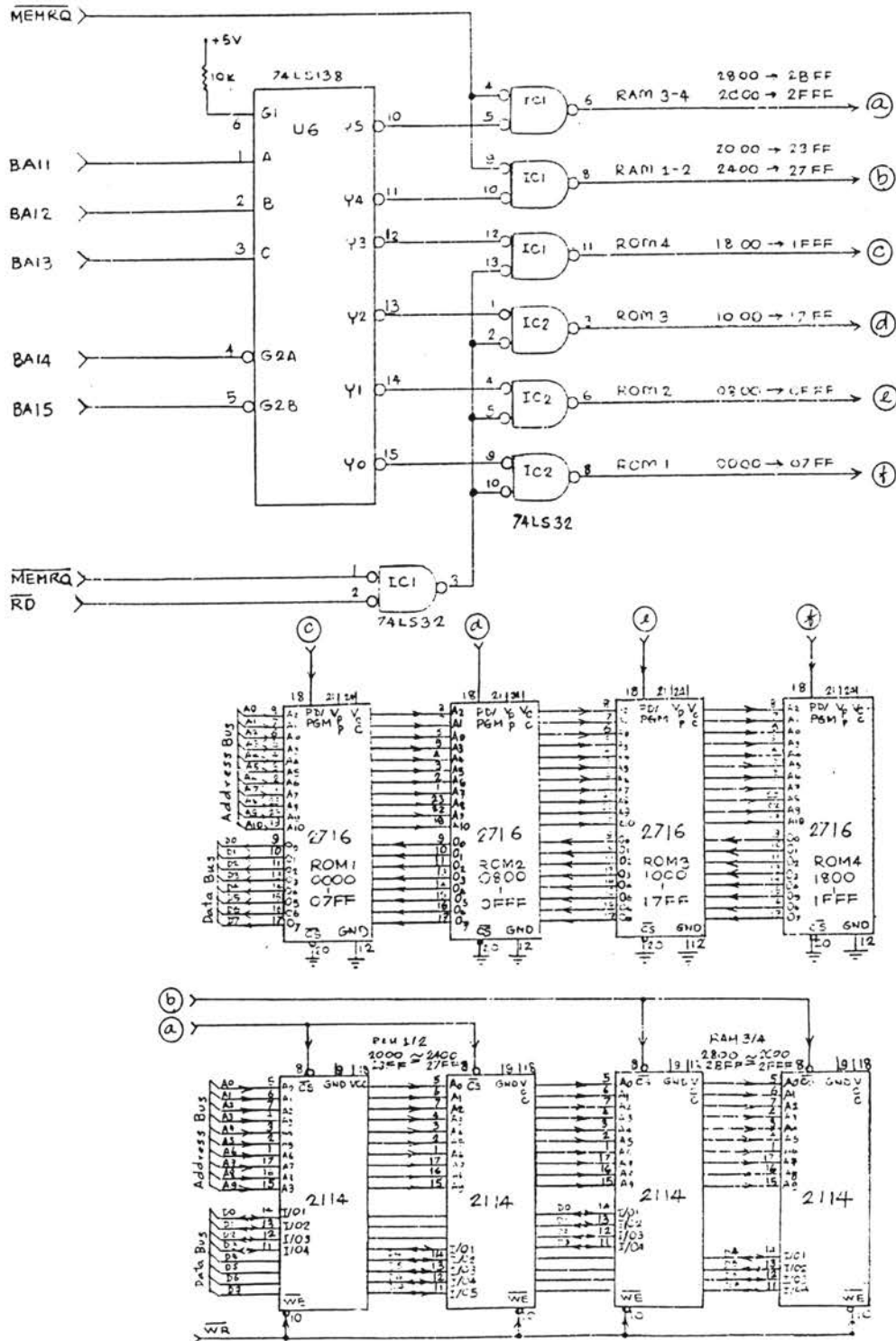
๔.๖.๓ อินพุต เอาต์พุตของวงจร (Interface)

สำหรับวงจร ซี พี ยู อินพุต เอาต์พุต คือ สัญญาณพอร์ต สัญญาณควบคุมของ ซี พี ยู คาตาบัส และแอดเดรส เป็นส่วนที่ใช้ในการติดต่อ รับส่งข้อมูล และควบคุมการทำงานระหว่างวงจรอื่น ๆ กับวงจร ซี พี ยู

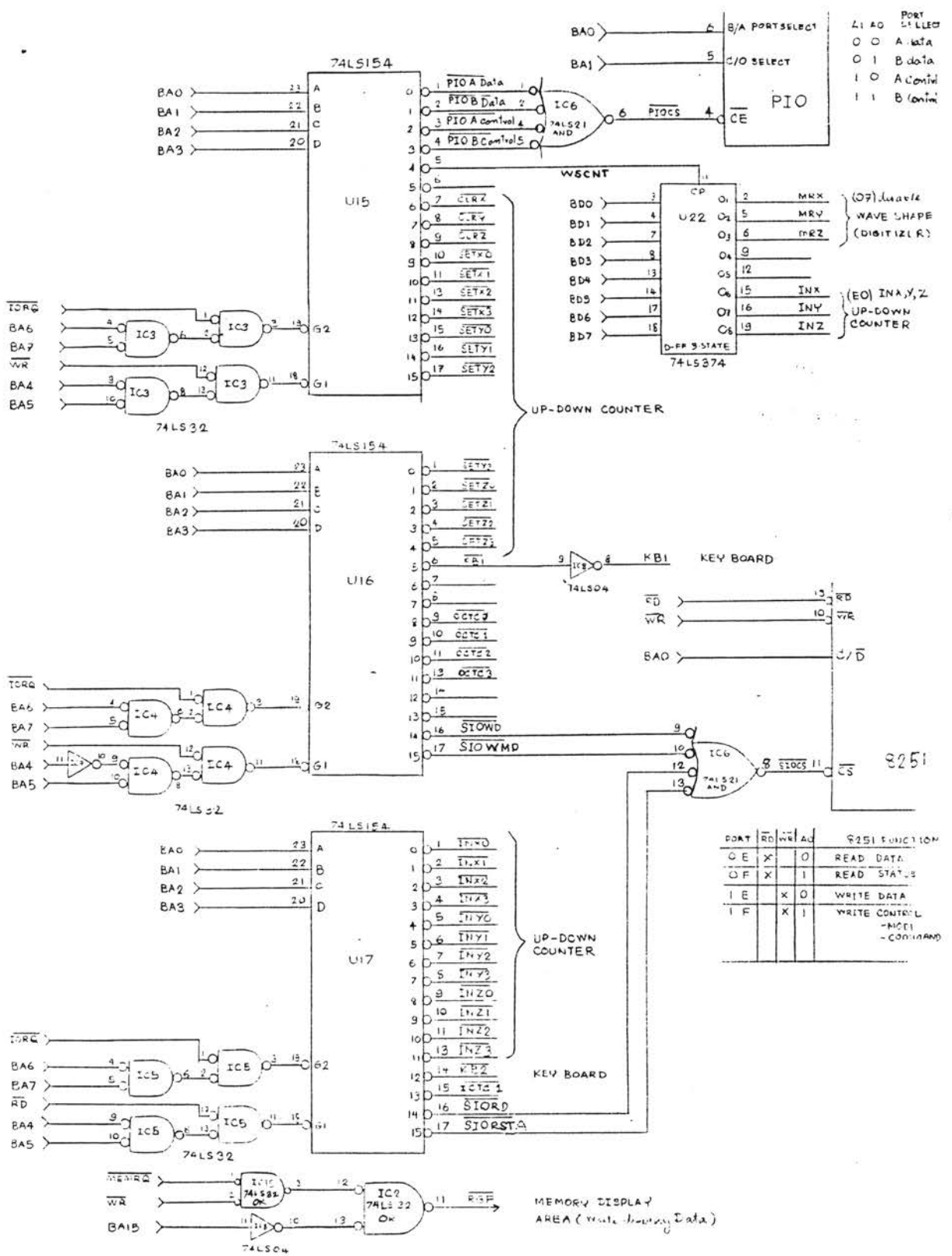
๔.๗ วงจรอินเตอร์เฟส (Interface)

๔.๗.๑ แนวคิดในการออกแบบวงจร

ก. วงจรอินเตอร์เฟส ต้องสามารถส่งข้อมูลได้ทั้งแบบอนุกรมและแบบขนาน โดยการส่งแบบอนุกรมใช้มาตรฐานการอินเตอร์เฟส แบบอาร์เอส ๒๓๒ (RS232) ส่งสัญญาณแบบอซิงโครนัส (Asynchronous) แรงดันสัญญาณส่งออกและรับเข้าเท่ากับ บวกลบ ๑๒ โวลต์ ส่วนการส่งแบบขนานต้องสามารถส่งข้อมูลในไลน์ (Line) ได้ ๑๖ บิต โดยลักษณะและการควบคุมการส่งข้อมูลต้องสามารถโปรแกรมได้เพื่อให้เข้ากับวงจรอินเตอร์เฟสของคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่

รูป ๔.๑๑ แผนผังวงจรหน่วยเก็บความจำรวม และแรม

รูป ๔.๑๒ แผนผังวงจรสร้างสัญญาณควบคุมพอร์ท

ข. การส่งข้อมูลทั้งแบบขนานและแบบอนุกรม ต้องออกแบบวงจรให้ทำงานได้
ต่อเนื่องกัน และความเร็วในการส่งข้อมูลแบบขนานต้องเร็วพอสำหรับฟังชันการทำงาน แบบอัตโนมัติ
ซึ่งจะมีการพัฒนาโปรแกรมขึ้นภายหลัง ส่วนการส่งแบบอนุกรมวงจรถองออกแบบให้เลือกความถี่ในการ
ส่งข้อมูลได้ โดยมีบิตต่อวินาที (Baudrate) ๓๐๐ ๑๒๐๐ ๒๔๐๐ และ ๔๘๐๐ เฮิรตซ์

๔.๗.๒ การออกแบบและลักษณะการทำงานของวงจรถอง

วงจรถองอินเตอร์เฟส แบ่งส่วนการทำงานได้ ๒ ส่วนคือ

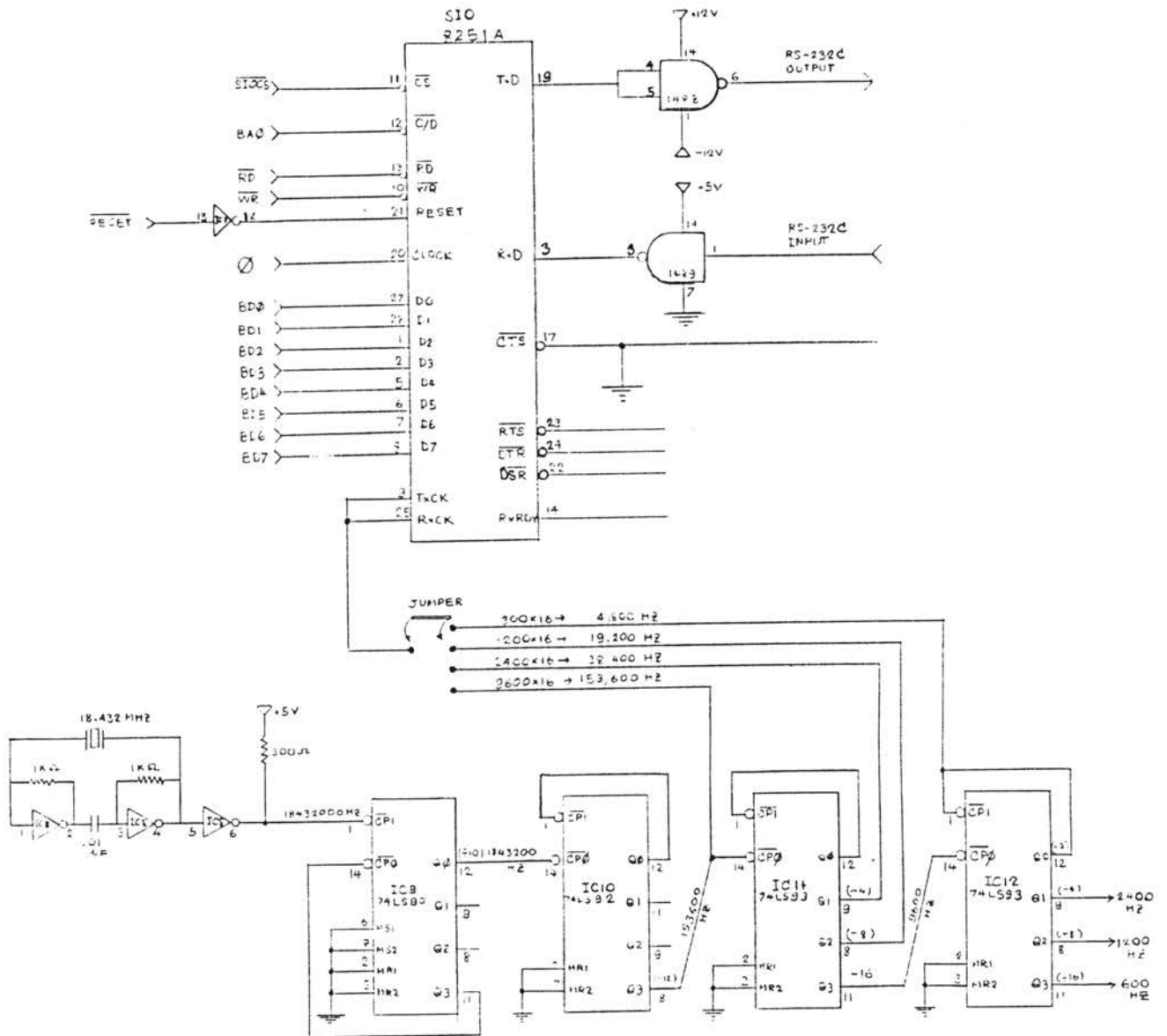
ก. การอินเตอร์เฟส แบบอนุกรมได้เลือกใช้แอล เอส ไอ ๘๒๕๑ ซึ่งเป็น
แอล ไอ ไอ ตัวหนึ่งซึ่งเขียนโปรแกรมการทำงานได้ง่าย วงจรถองได้แสดงไว้ในรูป ๔.๑๓ ข้อมูล
เอาต์พุตจะถูกส่งผ่านไอซี ๑๔๘๘ เพื่อปรับแรงดันเป็น บวกลบ ๑๒ โวลท์ ส่วนข้อมูลอินพุตที่ได้ ออก
แบบเฟื่อไว้ โดยใช้ไอซี ๑๔๘๘ เป็นตัวรับข้อมูลเข้าเอสไอไอ จากวงจรถองจะเห็นว่าได้เลือกการต่อ
สายควบคุมการส่งข้อมูลกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพียง ๓ เส้นเท่านั้น คือ คาต้าอินพุต คาต้าเอาต์พุต
และกราวด์ (ground) ที่ขาสัญญาณ ซี ที เอส (CTS) ทั้งนี้เพราะต้องการเลือกใช้การอินเตอร์เฟส
ข้อมูลแบบง่ายที่สุด ส่วนบอร์ดเรทซึ่งเป็นตัวกำหนดความถี่ของข้อมูลที่จะรับส่งนั้นใช้วงจรถองสร้าง ความ
ถี่ขึ้นต่างหาก โดยใช้ความถี่ต้นแบบ ๑๘.๔๓๒ เมกะเฮิรตซ์ และใช้ไอซี 74LS90 74LS92 และ
74LS93 เป็นตัวหารความถี่มาเป็นความถี่ต่าง ๆ ตามความต้องการ

ข. การอินเตอร์เฟสแบบขนาน ได้เลือกใช้ แอล เอส ไอ แซด - ๘๐ พีไอไอโอ
(Z - 80 PIO) เป็นตัวควบคุมการส่งข้อมูล โดยข้อมูลเอาต์พุต ๘ บิตแรกจะใช้พอร์ทเอของพีไอไอโอ
และ ๘ บิตหลังจะใช้พอร์ทบี ของพีไอไอโอ เนื่องจากการอินเตอร์เฟสข้อมูลกับเครื่องคอมพิวเตอร์เดค
๑๑/๒๔ วงจรถองอินเตอร์เฟสแบบขนานต้องการอินพุตเป็นโอเพิน คอเลคเตอร์ ดังนั้นจึงได้ใช้ 74LS05
เป็นตัวบัฟเฟอร์ของข้อมูลที่ส่งออกจากPIO ดังแสดงไว้ในรูป ๔.๑๔

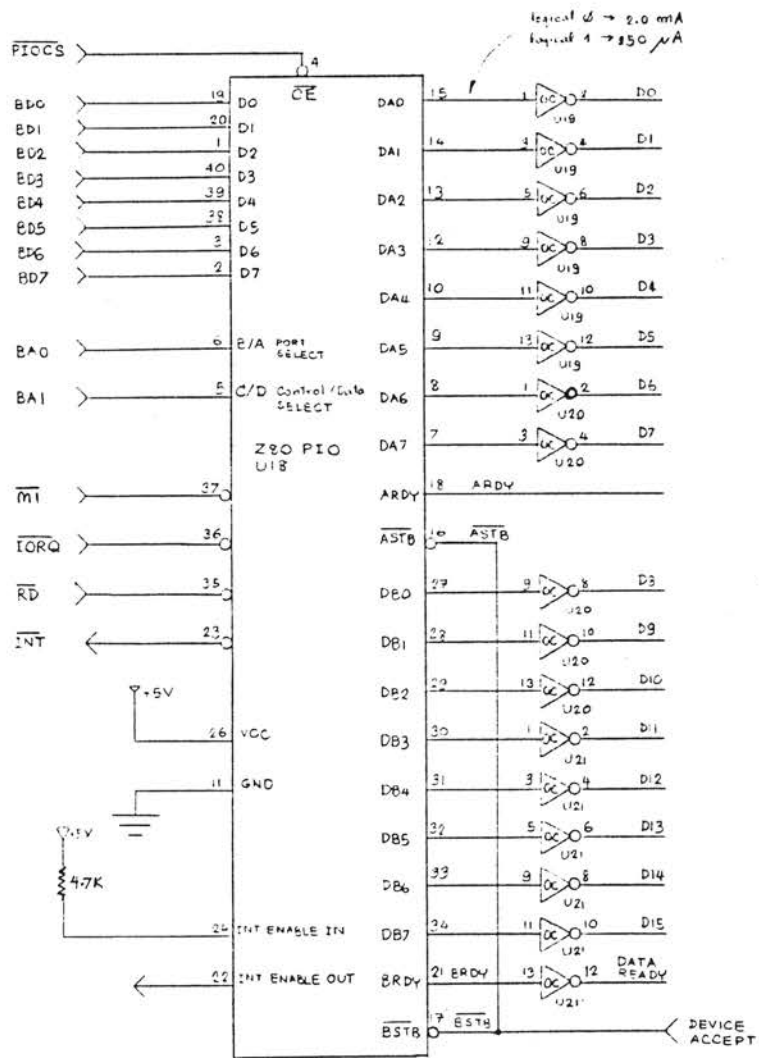
๔.๗.๓ อินพุต เอาต์พุตของวงจรถอง

ก. อินพุตของวงจรถองทั้งแบบขนานและแบบอนุกรมซึ่งต่อกับวงจรถอง ซี ที ยู จะ
ประกอบด้วยสัญญาณควบคุมจาก ซี ที ยู คาต้าบัส และแอดเดรสบัส

ข. อินพุต เอาต์พุตแบบอนุกรม ซึ่งต่อไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์หรือดีไวซ์
(Device) อื่น ๆ มีดังต่อไปนี้

รูป ๔.๑๓ แผนผังวงจรอินเทอร์เฟสแบบอนุกรม

รูป ๔.๑๔ แผนผังวงจรอินเทอร์เฟซแบบขนาน

คาตาอินพุต ๑ เส้น สัญญาณเป็นอซิงโครนัส บวกลบ ๑๒ โวลท์
คาตาเอาต์พุต ๑ เส้น สัญญาณเป็นอซิงโครนัส บวกลบ ๑๒ โวลท์
สัญญาณ ซี ที เอส ต่อลงกราวด์ส่งออกอีก ๑ เส้น

ค. อินพุต เอาต์พุตแบบขนาน ซึ่งต่อไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ มีดังต่อไปนี้

คาตาเอาต์พุต ๑๖ บิต เป็นโอเพินคอลเล็คเตอร์

สัญญาณเอาต์พุต คาตาเรดดี (Data Ready) โดยใช้สัญญาณ

บีเรดดี (B ready) ท่อผ่านไอซี 74LS05 โอเพินคอลเล็คเตอร์

ส่วนสัญญาณอินพุตจากเครื่องคอมพิวเตอร์ คือ สัญญาณ ดีไวซ์แอ็กเซ็ป (Device Accept)

จะเข้ามาที่ขาสัญญาณ บัสโทรป (BSTB) และขาสัญญาณเอสโทรป (ASTB) ของพีไอโอ

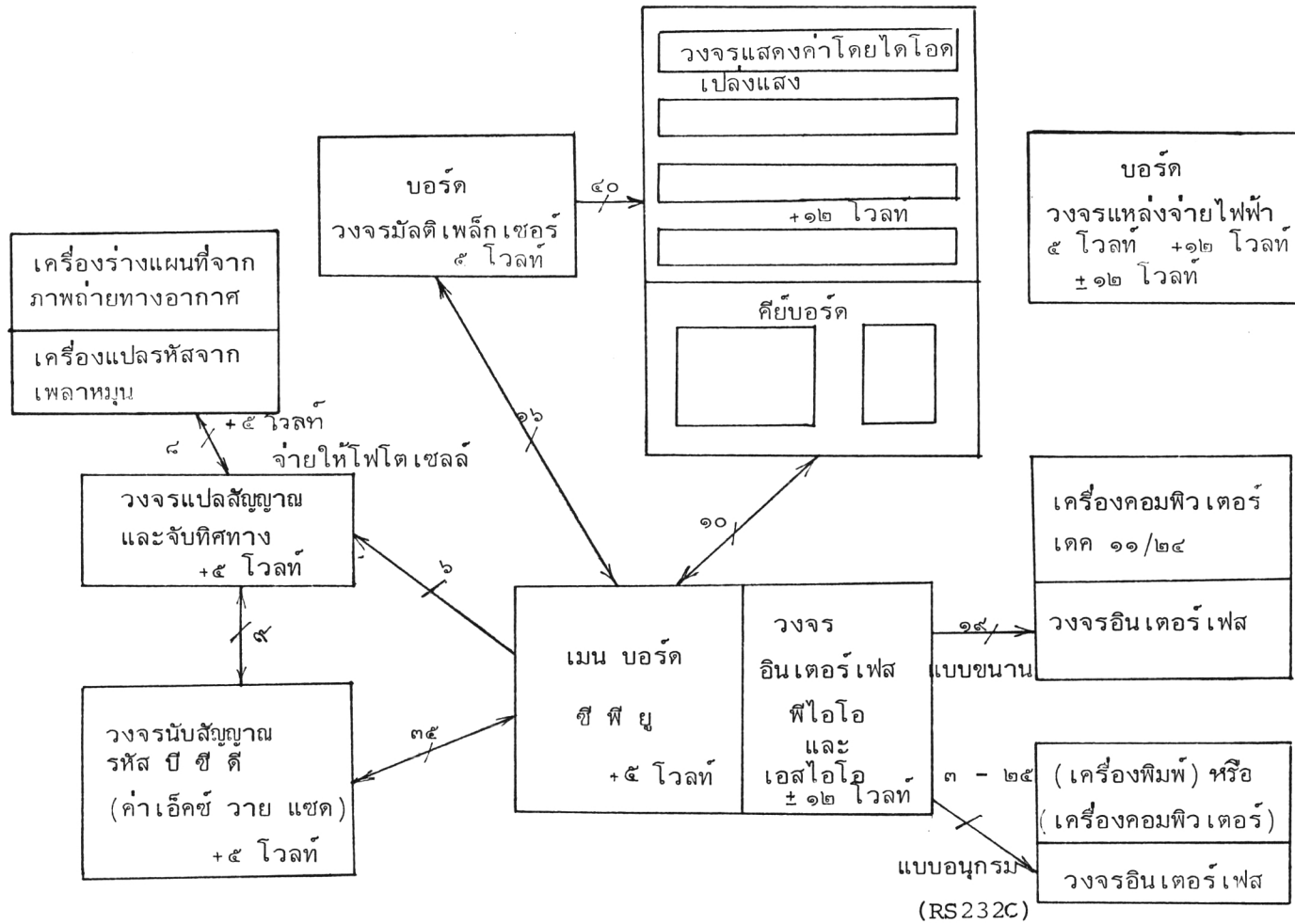
๔.๘ การออกแบบบอร์ดวงจรและแหล่งจ่ายไฟ

๔.๘.๑ การออกแบบบอร์ดวงจร

บอร์ดวงจรทุกบอร์ด เป็นบอร์ดขายปลีกทั้งหมดยกเว้น บอร์ดวงจรแสดงค่าโดยไดโอด
เปล่งแสงและคีย์บอร์ด ซึ่งอยู่บนบอร์ดเดียวกัน การเชื่อมต่อระหว่างบอร์ดใช้สาย แฟลทเคเบิล
(Flat Cable) และใช้แฟลทเคเบิล คอนเนคเตอร์ (Flat Cable Connector) ยกเว้นสายข้อมูล
ขาเข้าจากเครื่องแปลรหัสจากเพลลาหมุน และสายข้อมูลซึ่งออกไปเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จะใช้สาย
เคเบิลโทรศัพท์แทนและใช้คอนเนคเตอร์ชนิดเดียวกับที่มาจากเครื่องแปลรหัสจากเพลลาหมุน และคอนเนค
เตอร์ภาคอินเทอร์เฟซของคอมพิวเตอร์

รายละเอียดของบอร์ดวงจรทั้งหมดจากรูป ๔.๑๕ มีดังต่อไปนี้

- ก. เมนบอร์ด ซี พี ยู ซึ่งประกอบด้วยวงจร ซี พี ยู และวงจรอินเทอร์เฟซ
- ข. บอร์ดวงจรแสดงค่าโดยไดโอดเปล่งแสงซึ่งมีวงจรคีย์บอร์ดอยู่บนบอร์ดเดียวกัน
ด้วย
- ค. บอร์ดวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์
- ง. บอร์ด วงจรนับสัญญาณรหัส บี ซี ดี
- จ. บอร์ด วงจรแปลสัญญาณและจับทิศทาง

รูป ๔.๑๕ แผนผังแสดงการกำหนดบอร์ดวงจร และการเชื่อมต่อสายระหว่างบอร์ด

รายละเอียดวงจร ซี พี ยู และอินเตอร์เฟสซึ่งอยู่ในบอร์ด ซี พี ยู ได้แสดงไว้ในรูป ๔.๑๖ และวงจรแสดงค่าแสดงไว้ในรูป ๔.๑๗ ส่วนวงจรแปลงสัญญาณและวงจรมับสัญญาณรหัส บี ซี ดี ซึ่งอยู่คนละบอร์ดได้แสดงไว้ในรูป ๔.๑๘ แสดงการต่อระหว่างวงจรทั้งสอง

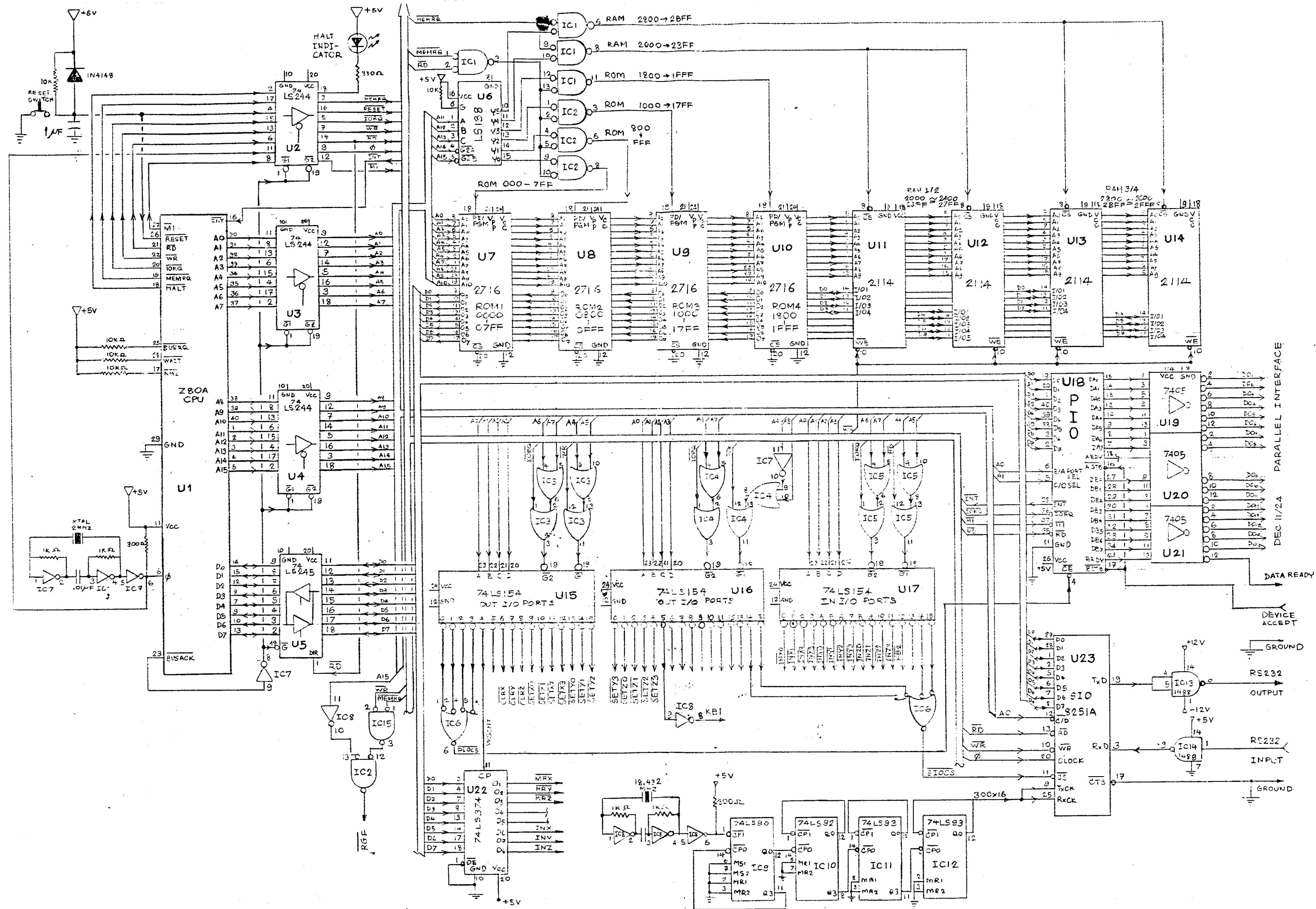
๔.๘.๒ การออกแบบแหล่งจ่ายไฟ

การออกแบบแหล่งจ่ายไฟ ได้พบว่าการทำงานแหล่งจ่ายไฟย่อย ๆ หลายชุดจ่ายไฟเลี้ยงบอร์ดแต่ละบอร์ดจะทำได้ง่ายและบำรุงรักษาได้ง่ายกว่า ดังนั้นจึงได้ออกแบบแหล่งจ่ายไฟตามรูป ๔.๑๙ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

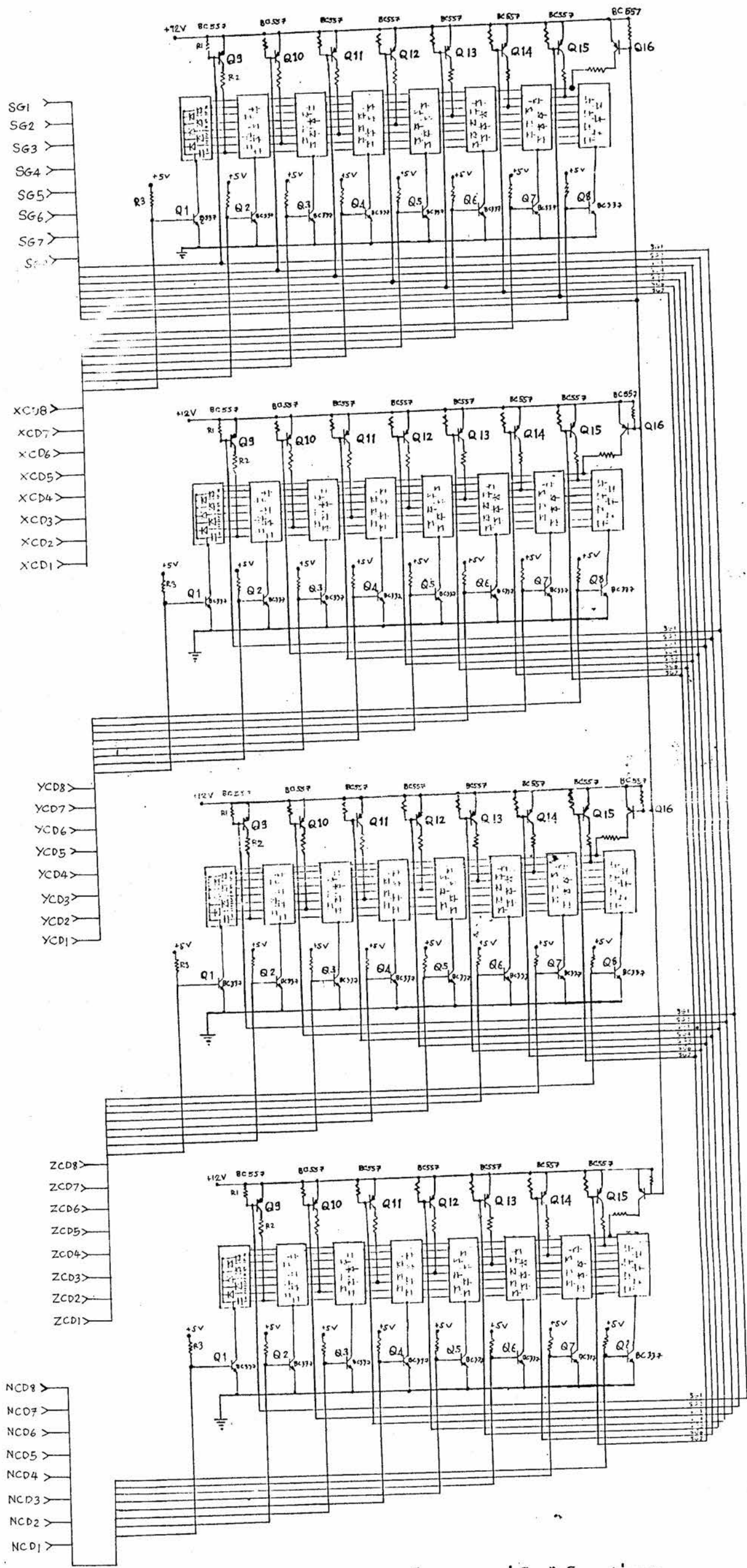
ก. แหล่งจ่ายไฟบวก ๕ โวลท์ ใช้ไอซี เร็กกูเลเตอร์ (Regulator) เบอร์ ๗๘๐๕ ต่อทั้งหมด ๔ ชุด โดยป้อนให้กับบอร์ด ซี พี ยู ๓ ชุด บอร์ดวงจรมัลติเพล็กซ์เซอร์ ๑ ชุด บอร์ดวงจรมับสัญญาณรหัส บี ซี ดี ๒ ชุด วงจรแปลงสัญญาณและจับทิศทาง ๑ ชุด ที่เหลือ ๒ ชุดมีไว้สำหรับป้อนภาคโฟโตเซลล์ของเครื่องแปลรหัสจากเพลลาหมุน ๑ ชุด และสำรองไว้ทดสอบข้อมวงจร ๑ ชุด

ข. แหล่งจ่ายไฟบวก ๑๒ โวลท์ ใช้ไอซีเร็กกูเลเตอร์ เบอร์ ๗๘๑๒ ๑ ชุด ต่อให้กับบอร์ดวงจรแสดงค่าโดยไดโอดเปล่งแสง

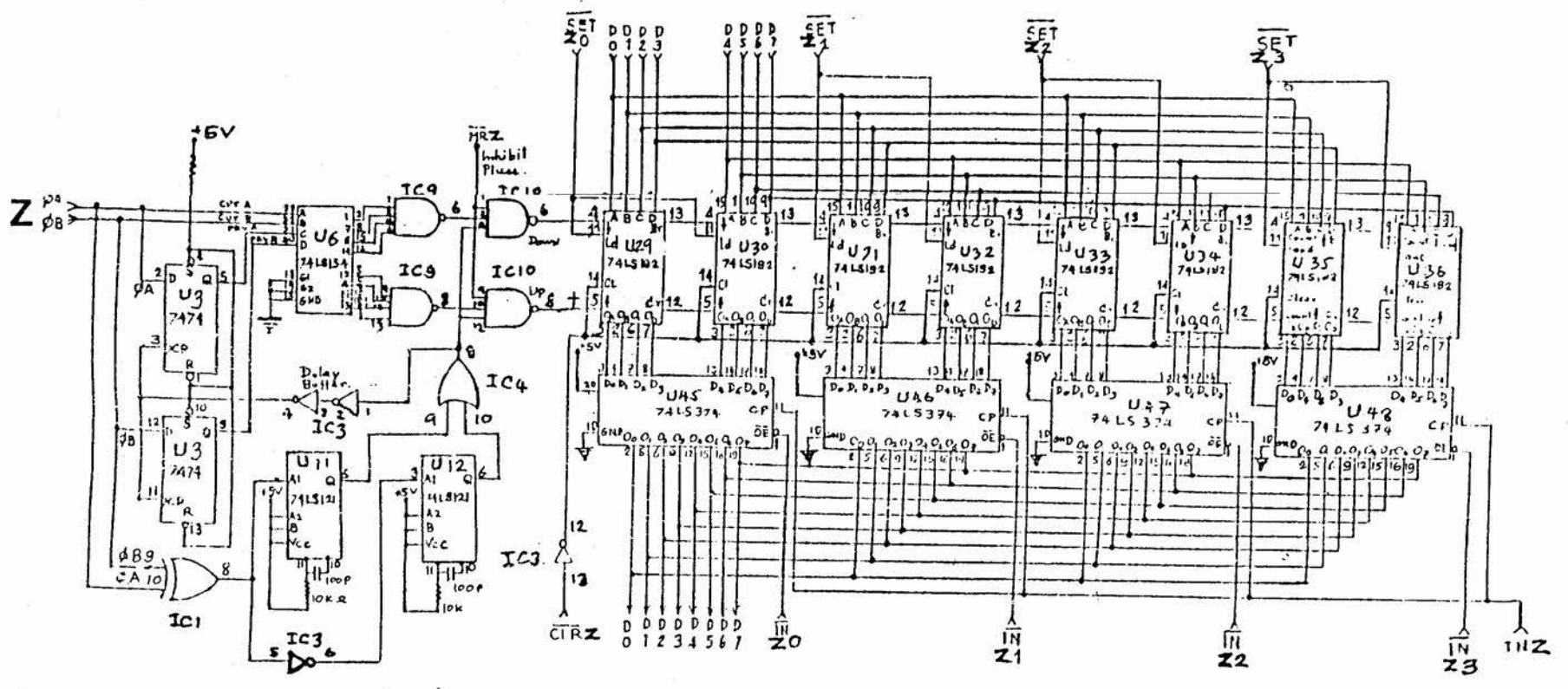
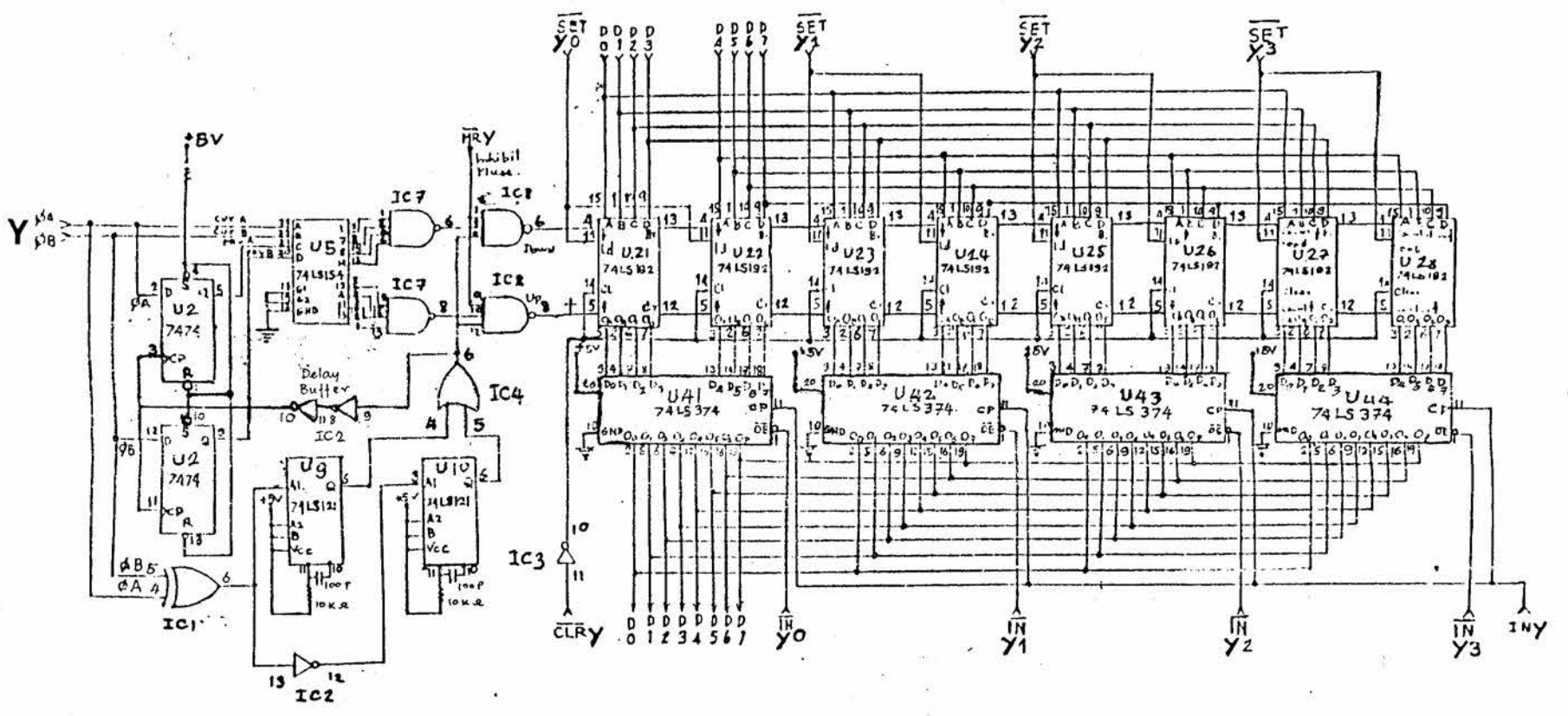
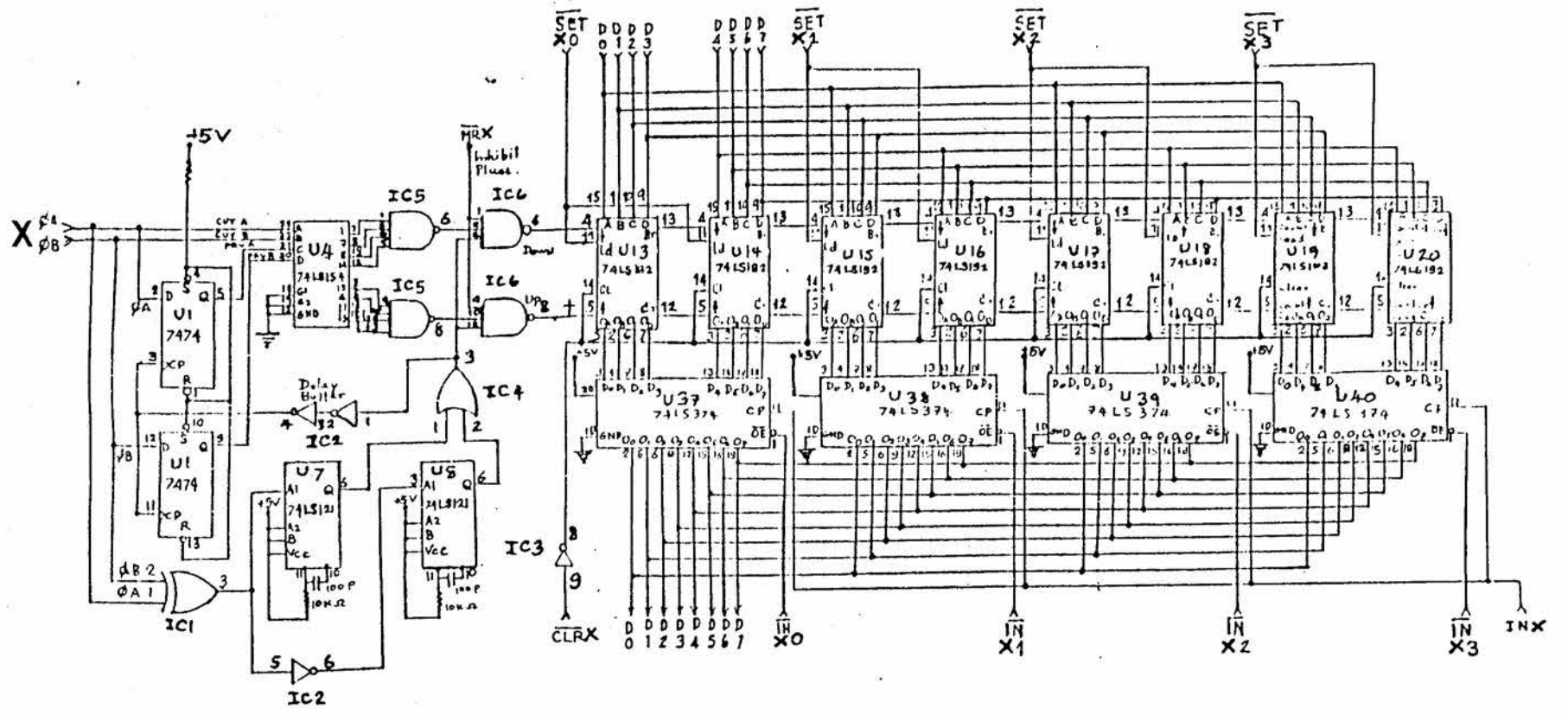
ค. แหล่งจ่ายไฟ บวก ลบ ๑๒ โวลท์ ใช้ไอซีเร็กกูเลเตอร์ ๗๘๑๒ และต้านไฟลบ เบอร์ ๗๘๑๒ อย่างละชุด เพื่อจ่ายไฟให้กับวงจรอินเตอร์เฟสแบบอนุกรม อาร์เอส ๒๓๒ ซี ซึ่งอยู่บนบอร์ด ซี พี ยู

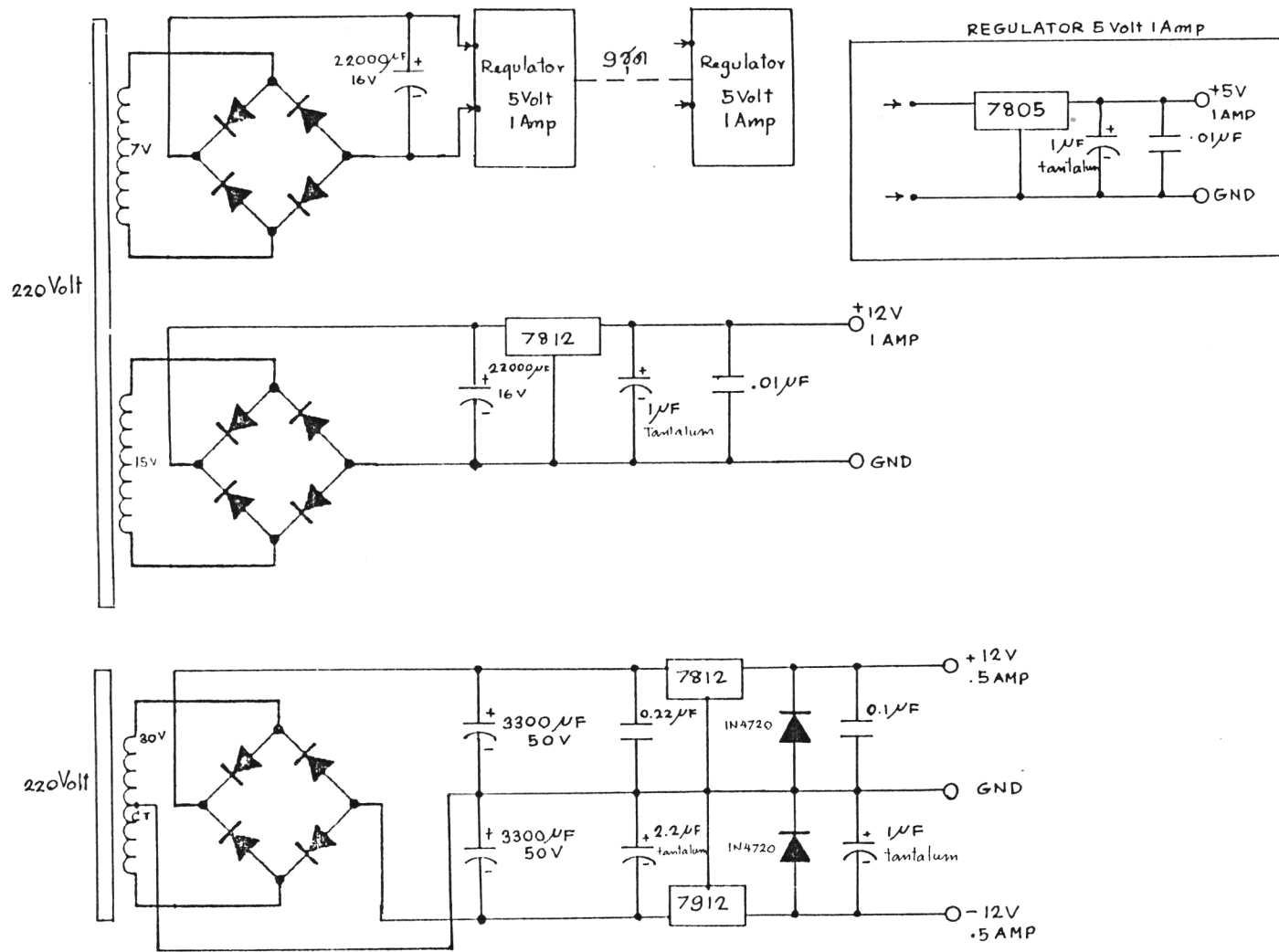
รูป ๔.๑๖ แผนผังวงจรของบอร์ด ซี พี ยู

รูป ๔.๑๗ แผนผังวงจรของบอร์ตวงจรถ่ายค่าโดยไดโอดเปล่งแสง

รูป ๔.๑๔ แผนผังวงจรแปลงสัญญาณและวงจรนับสัญญาณรหัส บี ซี ดี

รูป ๔.๑๘ แผนผังวงจรของบอร์ดวงจรแหล่งจ่ายไฟ